

*Mūsu
pienākums*

SABATSKOLA

Janvāris, februāris, marts

2025.

IEVADS

Pestītāja skatiens sasniedza Debesis, kad Viņš lūgšanā atklāja savu sirdi. Viņš labi zināja, cik ļoti grēks ir nocietinājis cilvēku sirdis un cik grūti tiem būs saprast Viņa misiju, un pieņemt pestīšanas dāvanu.

Jēzus lūdz Savam Tēvam spēku uzvarēt cilvēku neticību, saraut važas, ar ko sātans tos saistījis, un cilvēku labā pārvarēt pašu postītāju. Viņš lūdz pēc apliecinājuma, ka Dievs Sava Dēla personā pieņems katru, kas atsaucās .

Tādu lūgšanu eņģeļi dzirdēja pirmoreiz! Un - Tēvs atbildēja uz Sava Dēla lūgšanu. Tad godības stari izplūda tieši no Dieva Troņa. Debesis atveras, un uz Pestītāja galvas baloža atveidā nolaidās visskaidrākā gaisma - simbols Tam, Kurš ir lēnprātīgs un pazemīgs.

Jēzus uzņēmās noziegumu un sājpu nastu. Bezgrēcīgajam bija jāizjūt viss grēka kauns. Debesu miera nesējam bija jāamājo - nemiera un ķildu vidū. Dieva patiesības un skaidrības nesējam – jāamīt pie meliem un ļaunuma. Katrs grēks, katra nesaskaņa, katra netīrā, uz grēku mudinošā iekāre Viņa garam bija moka.

Viņam vienam bija jāiet Sava taka un vienam jānes Sava nasta. Pasaules atpestīšanai bija jābalstās uz Viņu, Kurš atstāja Savu godību un pieņēma cilvēces vājumu.

To visu Jēzus redzēja un izjuta, bet Savos nodomos palika nemainīgs. Kritušās cilvēces pestīšana bija atkarīga no Viņa, un Viņš ticās uz priekšu, lai satverot Sava Tēva mīlestības roku, atpestītu cilvēci! .. *Cik tuva tavai sirdij - ir Jēzus dzīve? ..*

Saturs

1.MŪSU PIENĀKUMS.....	1
2.MŪSU STĀVOKLIS.....	6
3.LĀODIKEJA.....	12
4.NEUZTIČĪGI SARGI.....	19
5.PRAVIEŠU GARS.....	24
6.VADĪTĀJU PIENĀKUMS.....	31

7.VILTUS GANI.....	37
8.DIEVS AICINA CITUS.....	42
9.PRETOŠANĀS.....	49
10.SIJĀŠANA.....	54
11.VAJĀŠANAS NO VIENAS TICĪBAS PIEDERĪGO PUSES..	59
12.PATIESĀS DIEVA DRAUDZES PAZĪMES.....	65
13.ENĢEĻU UN UZTICĪGO DIEVA BĒRNU KALPOŠANA..	71

1.TĒMA

Sagatavosimies 4. janvāra Sabatam

MŪSU PIENĀKUMS

Atmiņas pants: „**Kalpojiet Tam Kungam ar bijāšanu un ar sirds trīsām skūpstiet Dēlu, lai Viņš nedusmo un jūs neejat bojā savos ceļos, jo ātri iedegas Viņa dusmas. Bet svētīgi visi, kas pie Viņa tveras!**” (Ps.2:11-12).

1).*Kādu pienākumu Dievs uzticējis Adventistu Draudzei? Kādu svarīgu norādi atgādina Jēzus?! Atkl.14:6-11; Jņ.10:4, 16, 27*

Liec.Dr.9, 19. – „Kristieši - Septītās Dienas Adventisti ir likti pasaulē par sargiem un gaismas nesējiem sevišķā nozīmē. Viņiem uzticēts pēdējais brīdinājums bojā ejošajai pasaulei. Pār viņiem no Dieva Vārda spīd brīnišķa gaisma. Viņiem uzdots vissvarīgākais un vissvinīgākais darbs - pirmās, otrās un trešās enģeļu vēsts pasludināšana. Cits tik ļoti svarīgs un nozīmīgs darbs nav. Viņi nekam citam nedrīkst atļaut saistīt savu uzmanību.

Mums ir uzticēts pasludināt pasaulei vienu no svinīgākajām patiesībām, kādas nav sludinātas uz zemes. Šo patiesību pasludināšanai jābūt mūsu galvenajam uzdevumam. Pasaulei jāsaņem brīdinājums, un Dieva tautai jāpaliek uzticīgai uzticētam pienākumam. Nekas nedrīkst novērst viņu uzmanību. Dieva bērni nedrīkst saistīties līgumattiecībās ar neticīgiem cilvēkiem tāpēc, ka tas viss viņiem traucēs Dieva darbā”.

2). *Vai tiešām Trīskāršā eņģeļu vēsts ir tik svarīga?* **Māc.3:14; Atkl.22:19**

Agrīnie raksti 258. – „Man tika rādītas trīs pakāpes: pirmā, otrā un trešā – trīs eņģeļu vēstis. Mani pavadošais eņģelis sacīja: „*Vai*” tam, kas mēģinās atturēt vai izmainīt kaut visniecīgāko daļu no šīm vēstīm! Ir ārkārtīgi svarīgi tās pareizi izprast, jo no tā, kā tās tiek pieņemtas, ir atkarīgs cilvēka liktenis”.

Garīgās dāvanas 1, 171, 166. – „Es redzēju, ka līdzīgi kā jūdi piesita krustā Kristu, tā arī draudzes (vai baznīcas), kuras sevi sauc par kristīgām, krustā piesitušas šīs trīs vēstis... Šīs vēstis, kā man tika rādīts, ir Dieva tautas enkurs. Tie, kuri sapratīs, neaizraus nekādas sātāniskās mācības”.

3). *Daudzi tomēr neizprot Trīskāršo eņģeļa Vēsti. Kādu atgādinājumu satur nākošie Bībeles teksti?* **Jēk.3:17; Atkl.21:8; Gal.1:9**

Liec.Dr.6, 144. – „Cilvēki lietos visus līdzekļus, lai atšķirību starp Septītās Dienas Adventistiem un pirmās nedēļas dienas ievērotājiem padarītu mazāk uzkrītošu. Man rādīja sabiedrību, kas saucās par Septītās Dienas Adventistiem un kas ieteica neturēt tik uzkrītoši augstu paceltu karogu vai zīmi, kas mūs dara par īpašu, atšķirīgu tautu, jo viņi apgalvoja, ka tā nav vislabākā rīcība panākumu nodrošināšanai mūsu iestādēs. Tomēr šis nav tas laiks, kad jānolaiž mūsu karogs vai jākaunas no mūsu ticības.

Šo iezīmējošo karogu, kas izteikts vārdos: „**Še ir svēto pacietība, še ir tie, kas tur Dieva Baušļus un Jēzus ticību**”, ir jānes cauri visai pasaulei līdz pat pārbaudes laika noslēgumam. Laikā, kad arvien vairāk jāstrādā, lai dažādos apvidos virzītos uz priekšu, mēs tomēr nedrīkstam slēpt savu ticību, lai tā nodrošinātu mūsu lietas atbalstītājus. Patiesībai jāaizsniedz dvēseles, kam draud bojā eja, un, ja tā kaut kādā veidā tiek maskēta, tad Dievam tiek nolaupīts gods, un dvēseļu asinis tiks atrastas pie mūsu drēbēm”.

Evangelizācija 230. – „Sātans pielieto veidu, lai aizkavētu trešā eņģeļa vēsts pasludināšanu. Mums ir nepieciešami izsargāties no viņa plāniem un metodēm. Mums nav dota atļauja vājināt patiesību un klusināt vēsti, kas ir dota šim laikam. Trešā eņģeļa vēstij jāklūst stiprākai un nopamatotai.

Atklāsmes grāmatas 18. nodaļa atklāj ar vīrišķību un spēku patiesības svarīgumu, bet ne atturību izteicienos... Pārāk daudz nenoteiktības pasludinot trešo eņģeļa vēsti. Vēsts tika izklāstīta ne tik skaidri un pārliecinoši, kā tai vajadzētu būt”.

Rokraksts 33, 1897. – „Nevienam netiks piedoti izsacītie vārdi – „Pietiek ar šīm īpašajām vēstīm, es gribu sludināt par Kristu”. Nav iespējams sludināt par Kristu un tai pašā laikā nepasludināt patiesību, kuras nepieciešamas sniegt mūsu laikmeta ļaudīm, jo notiek dramatiskie pēdējā laika notikumi.

4). *Vai esam tiesīgi mazināt Dieva Vārda norādes arī par pāvestības sistēmas antikristīgo darbību un par (zvēra) varas zīmi svētdienu?* **2.Tes.2:3-5; 2.Moz.31:13, 17; 2.Kor.6:14**

Izm.v.1, 73. – „Mūs var nosaukt par vājiem un pamuļķiem, sajūsminātiem un pat par neprātīgiem cilvēkiem. Par mums varbūt sacīs tāpat kā sacīja pār Kristu: Jāņa 10:20 „**Viņā ir velns**”. Bet darbs, ko Skolotājs mums uzticējis, joprojām paliek mums uzticētais darbs.

Mūsu pienākums cilvēku domas virzīt pie Kristus, necenšoties meklēt godu vai cildinājumus no cilvēkiem, bet svētojot sevi Dievam, Kurš tiesā taisnīgi”.

Liec.Dr.1, 337. – „Atšķirot Sabatu no vēsts, tas pazaudē savu spēku, bet, saistītu ar trešā eņģeļa vēsti, to pavada spēks, kas pārliecina neticīgos un bezdievīgos, izvedot tos no pasaules ar spēku pastāvēt, dzīvot, augt un zelt Kungā”.

5). *Kādas ir sekas, ja slēdzam līgumus ne pēc Dieva nodoma?*
Jes.30:1-3

Lie.slud.380. – „Es ļoti lūdzu mūsu konferences un Draudzes: beidziet būt atkarīgi no cilvēkiem un darīt miesu par savu atbalstu. Pārtrauciet konsultēties pie cilvēkiem, kas saistās ar patiesību, un negriezieties pie viņiem pēc palīdzības.

Nemeklējiet arī cilvēkus, kuri ir atbildīgos amatos Draudzē, lai iegūtu sev atbalstu, jo šie ir tie cilvēki, kuri visvairāk sliecās visu saskatīt no sava augstā stāvokļa, kā īpašu Dieva spēka atklāsmi.

Mūsu Draudzes ir vājas tāpēc, ka Draudzes locekļi ir pieraduši paļauties uz cilvēcīgo palīdzību, lūdzot augstāk stāvošos brāļus ierasties, tērējot līdzekļus, lai risinātu mazsvarīgas grūtības, laikā, kad Jēzus ir vienmēr blakus, lai palīdzētu visiem „bēdīgiem un grūtsirdīgiem”.

Apustuļu darbi 79. – „Tagad Debesu Dievs, varenais Universa Valdnieks, apcietināto mācekļu lietu ņēma Savās rokās, jo cilvēki cīnījās pret Viņa darbu. Naktī Kunga eņģelis atvēra cietuma durvis un sacīja mācekļiem: „*Ejiet, nostājieties Templī un runājiet ļaudīm visus šos dzīvības Vārdus!*”.

Tāds norādījums bija tieši pretējs jūdu virsnieku pavēlei, bet vai apustuļi sacīja: „*Mēs nevaram to darīt, pirms neesam aprunājušies ar tiesnešiem un saņēmuši viņu atļauju*”. Nē! Dievs bija teicis: „*Ejiet!*”, un tie paklausīja. „*Viņi, rītam austot, iegāja Templī un mācīja*”.

6).*Vai sludinātāja pienākums ir pārraudzīt Draudzes misijas darbu? Un kāda nostāja šajā pienākumā ir bīstama? Jņ.21:17; Gal.1:15-17; Tit.2:15*

Liec.slud.208. – „Tā nav Dieva griba, ja kaut kāds cilvēks vai cilvēku grupa uzskata, it kā Dievs viņus iecēlis par tiesnešiem pār saviem brāļiem, vai arī vara uzraudzīt un kontrolēt Dieva sūtītos darbiniekus. Šādā veidā mēs pakļaujam sevi briesmām un Kunga mantojumu, un bremzējam Dieva darbu. Noslēdzot Savu darbu, Dievs nenorobežojās ar vienu cilvēku, vai ļaužu grupu, bet runā par visiem: „**Mēs esam Dieva darba biedri**”, - (1.Kor.3:9).

Tas norāda, ka katram ticīgam cilvēkam jāpiedalās Viņa svētajā darbā, un katrs, kas tic Jēzum Kristus pienākas atklāt pasaulei Kristīgo pilnību. Atklāt Viņa Draudzei augstākās nākotnes garīgās pasaules Likumus, un paklausībā nepārspējamiem Debesu Pavēlēm, atklāt atziņas dziļumus, kuriem nekas nav kopējs ar cilvēciegiem izdomājumiem”.

Liec.slud.209. – „Ja cilvēki pārtrauktu jaukties Dieva plānā, un ļaus Kungam darboties ar cilvēku prātiem un raksturiem – tos veidojot pēc Viņa plāna, tad noslēgsies darbs, kas spēs izturēt pašus smagākos pārbaudījumus”.

7).*Kas ir šie šķēršļi, kas traucē Draudzei veikt misijas darbu?*
2.Tim.2:23; 5.Moz.12:28; Jēk.5:8

Liec.slud.409. – „Vai, cik dziļi var grimt cilvēks, kuru piepilda naidis pret Dievu, kad viņam tiek izsacīti brīdinājumi par grēkiem, kurās viņš atrodas! Viņš atļāva nešķīstām domām ņemt virsroku un iesakņoties sevī, tāpēc, ka ikdienā nebija dalībnieks pie Dieva Dēla miesas un Viņa asinīm, un noraidīja Dievišķo raksturu.

Tas, kas nāk no iekšienes, apgāna cilvēku! Cik samaitātam jābūt avotam, no kura sāk savu sākumu tāds ļaunums!

Nesvētījušies kalpotāji nostājas pret Dievu. Viņi vienlaikus paaugstina Kristu un šīs zemes dievu. Vārdos pieņemot Kristu, tie izvēlas Barabu, un, ar savu rīcību apliecina: Jņ.18:40 „**Ne Šo, bet Barabu!**”.

Lai katrs, kas lasa šīs rindas, ņem vērā savu stāvokli. Sātans lielās ar to, ko spēj izdarīt. Viņa vēlēš izjaukt Draudzes vienotību, par kuru lūdza Kristus: “**Un to skaidrību, ko Tu Man esi devis, Es esmu devis viņiem, lai viņi ir viens, tāpat kā Mēs esam viens**”, (Jņ.17:22).

Bet sātans saka: „Es iešu un būšu melu gars, lai apzināti vestu maldos tos kurus vien iespējams un iedvest viņos nosodījuma vārdus, kritiku un krāpšanos”.

Ja Draudze, kurai ir varena gaisma un spēcīgas Liecības, pieņems krāpnieku un viltus liecinieku, tad tā noraida Dieva sūtīto vēsti, un pieņem pašas bezjēdzīgākos apstiprinājumus, viltus pieņēmumus un apšaubāmas teorijas. Par šo bezprātīgo Draudzes vadītāju lēmumu smejas sātans, tāpēc, ka viņš zina kas ir patiesība”.

Liec.Dr.1, 321. – „Tiem, kuriem uzticēts nest skaidras, noteiktas Liecības, lai, bīstoties Dievu, norātu nepareizības, lai ar visu spēku strādātu Dieva ļaužu stiprināšanai, un, lai tos nostiprinātu tagadējās svarīgajās patiesībās, līdzjūtības un palīdzības vietā pārāk bieži ir saņēmuši pārmetumus”.

Pārdomām: *Skats augšup 315.* – „Dievam – ir viena Draudze. Tās nav katedrāles un ne valsts atzītās iestādes vai dažādas apvienības. Tieši pretēji, - tā ir Tauta, kura mīl Dievu un ievēro Viņa Baušļus... **“Kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā vārdā, tur es esmu viņu vidū”**, (Mt.18:20). Ja Kristus ir starp nedaudzajiem pazemīgajiem, - tad tā ir Viņa Draudzes daļa. Jo Augstā un Svētā klātbūtne, kas mīt mūžīgi, var veidot Draudzi”.

Pārskats un vēstnesis 4.01.1881. - „Dievs nevēlas, lai kristiešu Draudzē būtu kaut kāda organizācijas sistēma, kura attālina no sevis Kristus vadību. Draudzes gans, kurš paļaujas tikai uz konferences komitejas lēmumiem, ar to noraida Kristus roku. Lai Kungs pasargā mums organizāciju un mūsu Draudzes kārtību tās sākotnējā veidā”.

Agrīnie raksti 138. – „Un, tā kā elles vārti Draudzi nav uzvarējuši un Dievam virs Zemes vēl ir Savi ļaudis, mēs sakarā ar Trešā eņģeļa vēsti varam gaidīt šo dāvanu uzplaukumu. Trešā eņģeļa vēsts Draudzi atgriezīs pie apustuļu laika ticības un padarīs to par patiesu gaismu – un ne par tumsu – pasaulē”.

2.TĒMA

Sagatavosimies 11. janvāra Sabatam

MŪSU STĀVOKLIS

Atmiņas pants: „Laulības pārkāpēju cilts, vai jūs nezināt, ka šīs pasaules draudzība ir Dieva ienaidība? Kas nu gribētu būt pasaules draugs, tas nostājas par Dieva ienaidnieku. Nemīliet

pasauli, nedz to, kas ir pasaulē. Ja kāds mīl pasauli, tad viņā nav Tēva mīlestības” (Jēk.4:4 1.Jņ.2:15).

1). *Vai Draudzes stāvoklis kļūs labvēlīgāks Dieva priekšā, ja tā savienojas ar vien ciešākās saitēs ar pasauli, un, vai šis stāvoklis dod lielākas iespējas kalpot? Ps.50:7; Jes.3:12; Jer.2:11; Atkl.18:4*

Sentēvi un prav.607. – „Un tā līdz šai dienai starp tiem, kas sevi sauc par Dieva ļaudīm, pastāv vēlēšanās piemēroties pasaulīgai dzīvei un ieradumiem. Šķiroties no Kunga, tie sāk iekārot pasaulīgo peļņu un godu. Kristieši ir pastāvīgi centušies atdarināt to cilvēku dzīvi, kas kalpo šīs pasaules dievam.

Daudzi atsaucas uz to, ka, savienojoties ar pasaules cilvēkiem un piemērojoties viņu ieradumiem, tie bezdievīgos varot labāk iespaidot. Tomēr visi šī ceļa gājēji ar to šķiras no sava Spēka Avota.

Kļūdami par pasaules draugiem, tie paliek Dievam par ienaidniekiem. Pasaules ievērības labā tie upurē neizsakāmo godu, kuram Dievs viņus ir aicinājis, „**lai jūs paustu Tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas Savā brīnišķīgajā gaismā**”, - (1.Pēt.2:9).

2). *Kāda rīcība izsauc vienaldzības iemeslu un Kristus Draudzes locekļu skaita samazināšanos? Jes.5:4; Jer.23:2; Jes.5:13*

Lie.Dr.5, 240. – „Kungs dēstīja Savu Draudzi kā vīnakoku auglīgā zemē. Ar vismaigākajām rūpēm Viņš to kopa un sargāja, lai tā nestu taisnības augļus... Bet Draudze, lai tā kļūtu daudz pilnīgāka, ir atkritusi no tā, kas viņai bija pirmajā kristietības laika periodā.

Pārmaiņa tās garīgajā stāvoklī iestājusies pakāpeniski un gandrīz nemanāmi. Kad Draudze sāk meklēt slavu un draudzību pasaulē, tās ticība mazinās, centība atslābst un dedzīgas Dievbijības vietu ieņem nedzīvs formālisms.

Katrs pretī pasaulei spertais solis to attālina no Dieva. Ja tiek lolots lepnums un pasaulīga godkāre, Kristus Gars Draudzi atstāj un

tā vietu ieņem savstarpējas sacensības tieksmes, nevienprātība un strīdi, kas izraisa apmulsumu un vājumu ticīgo saimē”.

3).*Ja Draudze līdzinās pasaulei, tad kādēļ daudzi to nesaprot un nebrīdina par atkāpšanos! Neh.13:15; 2.Kor.4:4; Ec.9:4*

Liec.Dr.5, 103. – „Draudze ir saņēmusi brīdinājumu pēc brīdinājuma. Dieva ļaužu pienākumi un tiem draudošās briesmas ir skaidri, un noteikti atklātas. Bet pasaulīgā ietekme ir spēcīga.

Paradumi, manieres un pasaules gaume, ieradumi un mode, kas parasti aizved dvēseles no Dieva, daudzu gadu garumā ir iesakņojušies... kas slāpē Dieva Gara balss dzirdamību viņu dvēselēs. Nevieni nevar pateikt, cik dziļi var nogrimt grēkā nepiedzīvojot zaudējumu savai dvēselei, ja reiz padodas lielā pievīlēja iespaida varai”.

4).*Vai var būt, ka Draudze ir pielīdzinājusies tā pasaulei, ka vairs nespēj redzēt savu patieso stāvokli? Jer.5:21; Ec.8:12; Lk.3:4*

Liec.Dr.2, 439. – „Man rādīja Dievu atzīstošo ļaužu stāvokli. Daudzi no tiem atradās lielā tumsā, ka viņi neizprot vairs savu patieso stāvokli.

Daudziem izpratne par garīgām un mūžīgām lietām ir paralizēta, bet tajā pašā laikā tie ļoti labi apzinājās savas laicīgās intereses. Daudzi savās sirdīs loloja elkus un darīja netaisnību, kas viņus šķīra no Dieva, darot tos par tumsas ieročiem.

Es redzēju tikai nedaudzus, kas stāvēja gaismā, kuriem bija asa uztvere un garīga redze, lai saskatītu šos piedauzīšanās akmeņus un tos noņemtu no ceļa.

Tie cilvēki, kuri atrodas Dieva darba visatbildīgākajās vietās ir aizmiguši. Sātans tos ir paralizējis, lai netiktu atklāta viņa viltība un izprasti viņa plāni, kamēr viņš pats turpina strādāt, saistot, piekrāpjot un iznīcinot dvēseles”.

5).*Ja Draudze ir piesātināta ar pasauli, vai tai nedraud līdzīgs liktenis kā pagātnē jūdiem?* **Ec.5:6; Māc.10:1; Ps.1:1**

Liec.Dr.5, 76. – „Man ir rādīts, ka Draudzi strauji saraudzē pasaules gars. Jūs ejat to pašu ceļu, kuru gāja senais Israēls. Norisinās tāda pati atkrišana no svētā aicinājuma būt par Dieva īpašiem ļaudīm.

Jums ir sadraudzība ar neauglīgajiem tumsības darbiem. Jūsu vienprātība ar neticīgajiem ir izsaukusi Kunga nepatiku. Jūs nezināt, kas vajadzīgs jūsu mieram, un tas jūsu acīm ir gandrīz apslēpts.

Jūsu atsacīšanās sekot gaismai jūs nostādīs vēl nelabvēlīgākā stāvoklī nekā jūdu tautu, par kuru Jēzus izteica: „Vai...!”

6).*Vai tas nozīmē, ka arī mēs klibojam uz abām pusēm?*
1.Ķēn.18:21; Lk.16:13; Jes.60:12; Jņ.12:26

Liec.Dr.5, 72. – „Vai jūs nesvārstāties starp diviem uzskatiem? Vai neizturaties nevērīgi pret gaismu, kuru Dievs jums devis? Nemiet to vērā, lai nevienam no jums nebūtu ļauna, neticīga sirds, kas atkāpjas no dzīvā Dieva. Jūs nezināt savas piemeklēšanas laiku.

Jūdu lielais grēks izpaudās doto izdevību noniecināšanā un atmešanā. Pārbaudot to cilvēku stāvokli, kas šodien saucas par Viņa sekotājiem, Jēzus redz zemisku nepateicību, tukšu formālismu, liekulīgu nepatiesumu, farizejisku lepnumu un atkrišanu”.

7).*Kādu iespaidu atstāj uz Draudzi līdzināšanās pasaulei? ... un pie kā tas noved?* **Mt.6:23; Lk.11:35**

Liec.Dr.5, 62. – „Tie, kas atšķiras no Dieva, gaismu nosauks par tumsu un maldus par patiesību. Bet tumsa nekad nekļūs par gaismu, tāpat kā maldi par patiesību!

Pasaulīgas ieražas, pasaulīga prakse un pasaulīga ietekme tā aptumšojusi cilvēku domas, ka visas spējas atšķirt gaismu no tumsas un patiesību no maldiem šķiet pilnīgi sabojātas”.

Liec.Dr.5, 216. – „Ko jūs darāt, brāļi, šajā lielajā sagatavošanās darbā? Tie, kas apvienojas ar pasauli, veidojas līdzīgi pasaulei un sagatavojas pieņemt zvēra zīmi.

Turpretim tie, kas neuzticas sev, kas pazemojas Dieva priekšā un šķīsta savas dvēseles, paklausot patiesībai, veidojas pēc Debesu līdzības un sagatavojas uz savām pierēm saņemt Dieva zīmogu.

Kad pavēle būs izdota un zvēra zīme tiks uzspiesta visiem zemes iedzīvotājiem, to raksturi, kuri salīdzināja sevi Dieva priekšā, paliks skaidri, nevainojami un gatavi mūžībai”.

8).*Vai patiešām Adventes Tautai nebūs nekādas atlaides!?*
Ps.68:3; Pam.22:8; Jes.66:17; Rom.2:12

Pravieši un kēniņi 188. – „Nav tālu laiks, kad pārbaudīs katru dvēseli, un visiem centīsies uzspiest viltus sabatu. Norisināsies cīņa starp Dieva Baušļiem un cilvēku likumiem.

Tie, kas soli pa solim pieraduši piekāpties pasaules prasībām un piemērojušies pasaules ieradumiem, tad visā padosies pastāvošajām varām, lai nepiedzīvotu izsmieklus un apvainojumus, apcietinājumu un nāvi”.

Liec.Dr.5, 212. – „Tie, kas simpatizē pasaulei, ēd un dzer kopā ar dzērājiem, noteikti tiks iznīcināti kopā ar netaisnību un tās darītājiem”.

9).*Cik būtībā, Draudzē ir atgriezušies?* **5.Moz.9:24; 2.Tim.3:7; Jūd.16**

Pēdējo dienu notikumi 172. – „Tā ir svinīga vēsts, ko es sniedzu Draudzei, ka neviens no tās divdesmit locekļiem, kuru vārdi iekļauti Draudzes sarakstos, nav sagatavoti savam zemes dzīves noslēgumam un neapšaubāmi atradīsies bez cerības, un bez Dieva pasaulē kā parasts grēcinieks”.

Vēstis jaunatnei 384. – „Ticības apliecināšana vien neko nedod. Vārdi tiek ierakstīti Draudzes grāmatās virs Zemes, bet nevis

Dzīvības grāmatā. Es redzēju, ka starp divdesmit jauniešiem nav pat viena, kas zinātu, ko nozīmē dzīva ticība.

Viņi saucas par Kristus kalpiem, bet patiesībā domā tikai par sevi, un, ja šī apmātība, kas viņus pārņēmusi, netiks salauzta, tad drīz vien tie ieraudzīs, ka tos sagaida pārkāpēju liktenis.

Kad viņiem tika dota iespēja iet pašreizējās un uzpurēšanās ceļu patiesības dēļ, viņi izvēlējās vieglāku ceļu. Kad viņu sirdsapziņa tos mudināja ar asarām un stiprā balsī lūgt Dievu pēc piedošanas un spēka saņemšanas, lai pastāvētu pret sātana kārdināšanām, viņi šajā lūgšanu dedzīgajā balsī redzēja savu vājumu, un tāpēc to noraidīja”.

Liec.Dr.1, 262. – „Briesmīgs „vai” pār tiem, kas sludina patiesību, bet nav tās svētoti, tā arī pār tiem, kas samierinās ar nesvētījušos sludinātāju kalpošanu ar vārdu un mācību. Es esmu satraukta Dieva ļaužu dēļ, kuri apliecina ticību svinīgajai un svarīgajai patiesībai, jo es zinu, ka daudzi no viņiem nav atgriezušies, ne arī patiesības svētoti. Cilvēki var dzirdēt un atzīt (izprast) visu patiesību, tomēr var nekā nezināt par Dievbijības spēku. Ne visus, kas sludina patiesību, patiesība izglābs. Eņģelis sacīja: „**Šķīstieties, kas nesat Kunga rīkus**”.

Liec.Dr.5, 76-77. – „Daudzi, kas pašapmierināti klausās Dieva Vārda patiesības, garīgi tomēr ir miruši, lai gan apgalvo, ka dzīvo. Gadiem ilgi viņi ir nākuši un gājuši uz mūsu sapulcēm, bet, kā liekas, tie kļūst arvien nejutīgāki pret atklātās patiesības vērtību. Viņi nesalkst un neslāpst pēc taisnības. Garīgās, Dievišķās lietās viņi neatrod nekādu jaukumu. Viņi piekrīt patiesībai, bet nav tās svētoti.

Ne Dieva Gars, ne Viņa Gara Liecības neatstāj uz tiem nekādu paliekošu iespaidu. Un viņi tiks sodīti tieši atbilstoši gaismai, priekšrocībām un izdevībām, kuras nav ņēmuši vērā. Daudzi, kas sludina patiesību citiem, paši kopj netaisnību. Dievišķai melodijai līdzīgie Dieva Gara lūgumi, tik bagātie un krāšņie Viņa Vārda apsolījumi,

brīdinājumi pret elku pielūgšanu un nepaklausību nespēj darīt iejutīgāku pasaules nocietināto sirdi.

Daudzi mūsu ļaudis ir remdeni. Viņi nav ne par, ne pret, nav ne auksti, ne karsti. Viņi gan dzird Kristus Vārdus, bet tos nepilda.

Un, ja tie paliks šajā stāvoklī, Kungs viņus ar riebumu noraidīs. Daudzi no tiem, kam ir bijusi liela gaisma, lieliskas izdevības un visas iespējamās garīgās priekšrocības, ar vienu elpas vilcienu slavē Kristu un pasauli.

Viņi zemojas Dieva un mamona priekšā. Viņi līksmojas kopā ar pasaules bērniem, tomēr grib, lai tiktu svētīti kopā ar Dieva bērniem. Viņi gan vēlas Kristu par savu Glābēju, bet neparko negrib nest krustu un uzņemties Viņa jūgu.

Kaut Kungs jūs žēlotu, jo, ja jūs arī uz priekšu turpināsiet iet pa šo ceļu, tad attiecībā uz jums nevar paredzēt neko citu kā tikai ļaunu”.

Pārdomām: *Izm.v.2, 146.* - „Mēs dzīvojam šīs zemes vēstures pēdējās dienās, un lai mūs nekas nepārsteidz atkrišanas un Patiesības aizliegšanas jautājumā. Neticība tagad ir ļoti izsmalcināta, un cilvēki, to izkopardami, iznīcina paši sevi. Pastāvīgi draud briesmas, ka uz paaugstinājuma var kalpot sludinātāji, kuru dzīve ir pretrunā ar runātajiem vārdiem.

Bet brīdinājumu un pamācību sniedzošā balss būs dzirdama, kamēr vien pastāvēs laiks; un vainīgie, kas iesaistījušies nepieļaujamos darījumos, saņēmuši rājienus un padomus no Kunga izredzētajiem rīkiem, pretosies Vēstij un atsacīsies laboties. Viņi turpinās iesāktu ceļu kā faraons un Nebukadnēcars, līdz Kungs viņiem atņems prātu un viņu sirds kļūs neietekmējama. Kunga Vārds nāks pie viņiem un, ja viņi nevēlēsies to dzirdēt, Viņš viņus darīs atbildīgus par savu bojā eju”.

Padomi autoriem un redaktoriem 174. - „Dariet taisnus savus ceļus, lai tie, kuri klibo, nenoietu no ceļa. Pasludiniet brīdinošo patiesības vēsti ļaudīm, jo gals ir tuvu. Mums pienākums sludināt skaļi (atklāti), un neaizturēt vēsti. Varbūt kāds neieklausīsies, bet citi nožēlos un atgriezīsies”.

Liec.Dr.8, 304. – „Kungs nāks drīz. Sargi uz Ciānas mūriem tiek aicināti atmosties saviem pienākumiem, kurus viņiem devis Dievs. Dievs aicina sargus, kas Gara spēkā sniegtu pasaulei pēdējo

būrdinājuma vēsti; kas pasludinātu nakts laiku. Viņam vajadzīgi sargi, kas vīrus un sievas atmodinātu no viņu letarģijas, lai viņi neaizmigtu nāves miegā”.

3.TĒMA
Sagatavosimies 18. janvāra Sabatam

LĀODIKEJA

Atmiņas pants: „Un Lāodikejas Draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas, kas ir Āmen, uzticīgais un patiesīgais Liecinieks, Dieva radības sākums. Es zinu tavus darbus, ka tu neesi ne auksts, ne karsts. Kaut jel tu būtu auksts vai karsts. Tā kā tu esi remdens, ne auksts, ne karsts, Es tevi izspļaušu no Savas mutes. Tu saki: „es esmu bagāts, un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka”, bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un kails” (Atkl.3:14-17).

1).*Kādu jautājumu izvirza Salamans! Māc.8:6-7. Kāds ir Kristus padoms, lai izprastu savu garīgo stāvokli? Lk.13:3-5*

Kristus līdzībās 213. – „Jūdi šo nelaimi saprata kā tiesas spriedumu par cietušo grēkiem, un tie, kas atstāstīja šo vardarbību, to darīja ar slēptu apmierinājumu.

Šie cilvēki uzskatīja — ja nelaime viņus nebija skārusi, tad tā bija zīme, ka viņi ir daudz labāki, un, ka Dievs ar viņiem izturas labvēlīgāk nekā ar šiem galilejiešiem. Jūdi gaidīja, ka Jēzus nosodīs galilejiešus, par kuriem viņi nešaubījās, ka tie pilnā mērā pelnījuši sodu.

Kristus mācekļi neuzdrīkstējās izteikt savas domas, pirms nebija dzirdējuši sava Skolotāja uzskatus. Viņš tiem jau bija sniedzis skaidras mācības par citu cilvēku raksturu vērtēšanu un atmaksas noteikšanu pēc sava ierobežotā sprieduma.

Tomēr arī mācekļi noraudzījās uz Kristu, gaidīdami, ka Viņš šos grēciniekus nosodīs vairāk nekā citus. Izdzirduši atbildi, tie bija ļoti pārsteigti.

Šo satraucošo nelaiemes gadījumu nolūks bija likt tiem pazemot savas sirdis un atgriezties no grēkiem. Tuvojās atmaksas negaisa mākoņi, kam drīz bija jānāk pār tiem, kas nav atraduši patvērumu Kristū”.

2). *Vai Lāodikejas Draudzei adresētā vēsts attiecas uz mums – adventistiem? Ef.5:14*

Liec.Dr.1, 186. – „Man rādīja, ka liecība Lāodikejai attiecas uz Dieva Tautu tagad, un, ka iemesls, kāpēc nav paveikts lielāks darbs, ir viņu sirdscietība. Bet Dievs devis vēstij laiku padarīt savu darbu. Sirds ir jāattīra no grēkiem, kuri tik ilgi aizēnoja Jēzu. Šī briesmu brīdinājuma vēsts paveiks savu darbu. Kad vēsts tika pirmo reizi pasludināta, ļaudis sāka rūpīgu sirds pārbaudi. Izsūdzēja grēkus, un Dieva ļaudis dziļi satraukti.

Gandrīz visi ticēja, ka šī vēsts beigsies ar trešā eņģeļa „*skaļo saucienu*”. Bet, tā kā viņiem neizdevās redzēt spēcīgo darbu pabeidzamies īsā laikā, daudzi zaudēja vēsts iespaidu.

Es redzēju, ka šī vēsts nepabeigs savu darbu dažos īsos mēnešos. Tās nolūks ir pamodināt Dieva tautu, lai tā apzinātos savu atkāpšanos un vadītu pie nopietnas nožēlas. Tad viņa piedzīvos Jēzus klātbūtni un Draudze būs sagatavota Trešā eņģeļa vēsts skaļajam saucienam. Šīs vēsts iespajds skars sirdi un vadīs uz dziļu pazemošanos Dieva priekšā.

Visos virzienos tika izsūtīti eņģeļi, lai sagatavotu neticīgās sirdis patiesības pieņemšanai. Dieva darbs sāk attīstīties, un Viņa ļaudis uzzināja savu stāvokli.

Ja Patiesā Liecinieka padomi būtu pilnīgi ievēroti, tad Dievs ar lielāku spēku būtu strādājis priekš Savas Tautas. Tomēr pieliktās pūles kopš vēsts sākuma ir Dieva svētītas. Daudzas dvēseles ir izvestas no maldiem un tumsas, lai priecātos patiesībā”.

3). *Vai šo vēsti vēlamies pieņemt savā dzīvē? Atkl.3:17; Jņ.8:32; Ef.4:17*

Liec.Dr.3, 252-253. – „Šeit Tas Kungs mums parāda, ka kalpotājiem, kurus Viņš aicinājis brīdināt cilvēkus, ir jānes vēsts, kura nesludina vispārēju mieru un drošību.

Šī vēsts nav tikai teorija, gluži pretēji, tai ir praktiska un būtiska nozīme katrā sīkumā. Vēstījums Lāodikiešu Draudzei atklāj, ka Dieva ļaudis atrodas bezrūpīgā stāvoklī, un, ka tie ir pārliecināti par savu drošību. Viņi ir bezrūpīgi, ticēdami, ka atrodas augstā garīgo sasniegumu līmenī.

Kā gan cilvēks var vairāk sevi piekrāpt, kā būdams pārliecināts par savu taisnību, kad tomēr viņš rīkojas pilnīgi nepareizi. Patiesā Liecinieka Liecība atrod Dieva ļaudis lielā maldībā, tomēr arī godīgus šai maldībā.

Uzticīgā Liecinieka vēsts salauž viņu pašpaļāvību ar biedējošu, viņu patiesā garīgā akluma, nabadzības un nožēlojamības uzrādīšanu. Liecība, kas ir tik griezīga un nopietna, nevar būt kļūdaina, jo Tas, kas runā - ir uzticīgais Liecinieks, Kurš nekad nekļūdās”.

4). Kāpēc tiek izteikti brīdinājumi Draudzei un Liecības mums pastāvīgi atgādina par atkāpšanos, un pat smagiem grēkiem? Mēs jau mīlam patiesību! Jes.1:16; Ps.50:21-23; Ps.101:7; Ps.119:30

Liec.Dr.3, 254. – „Pēdējā parādīšanā man rādīja, ka pat šī patiesā Liecinieka noteiktā vēsts nav panākusi Dieva nodomu. Ļaudis guļ tālāk savos grēkos. Viņi turpina sevi atzīt par bagātiem, kam nekā nevajag. Daudzi jautā: „*Kāpēc izteikti visi šie rājieni? Mēs mīlam patiesību, mūsu darbam ir panākumi, mums nav vajadzīgas šīs brīdinošās un norājošās Liecības*”.

Bet, lai šie kurnētāji ieskatās savās sirdīs, un, lai salīdzina savu dzīvi ar Bībeles praktiskajām mācībām, lai viņi pazemo savas dvēseles Dieva priekšā, lai Dieva žēlastība apgaismo šo tumsību un zvīņas nokrīt no viņu acīm un tie saprot savu patieso garīgo nabadzību un nožēlojamo stāvokli.

Tad viņi izjutīs nepieciešamību pirkt zeltu, kas - ir skaidra ticība un mīlestību; baltas drēbes, kas - ir neaptraipīts raksturs, viņu dārgā Pestītāja asins tīrīta; acu zāles, kas - ir Dieva žēlastība un kas dos skaidras izšķiršanas spējas garīgās lietās un atklās grēku”.

5). *Un neskatoties uz Draudzes stāvokli, ko dara Kungs, lai Viņš nostātos mūsu vidū?* **4.Moz.14:43** (II d.); **Ec.22:26**; **Atkl.3:20**

Piezīmju grāmatiņa 1, 99. – „Draudze atrodas Lāodikejas stāvoklī. Dieva klātbūtne nav viņas vidū”.

Liec.Dr.2, 442. – „Līdzīgi senajam Israēlam, Draudze ir apkaunojusi savu Dievu, novirzoties no gaismas, nepildot tai uzliktos pienākumus un neizlietojot augsto priekšrocību kļūt par īpašu un raksturā svētu Tautu.

Draudzes locekļi ir laužuši svinīgo solījumu dzīvot Dievam un vienīgi Viņam. Viņi ir apvienojušies ar savtīgajiem un pasauli mīlošajiem ļaudīm.

Tiek kopts lepnums, mīlestība uz pasauli un grēku, bet Kristus ir atstāts. Kristus Gars Draudzē ir izdzisis. Sātans strādā tieši blakus tiem, kas sevi sauc par kristiešiem, tomēr viņi ir tik lielā mērā zaudējuši garīgo atpazīšanas dāvanu, ka nepazīst ienaidnieku”.

6). *Uz ko mēs tiekam aicināti?* **Atkl.3:18-19**; **1.Moz.35:2**; **Fil.2:15**; **Rom.12:11-12**

Liec.Dr.1, 143. – „Viņiem jāiekarst un jāatgriežas no savas patmīlīgās mantkāres, lai patiesības mīlestības priekšā viss cits pazustu. Es redzēju, ka daudzi kuriem ir bagātības, neizdosies nopirkt „zeltu, baltas drēbes un acu zāles”, kuras Dievs piedāvā. Viņu dedzība spēkā un nopietnībā neatbilst mērķa vērtībai, pēc kura tie tiecas”.

Liec.Dr.2, 122. – „Ēnoham vajadzēja iet caur tādām pat kārdināšanām kā mums. Viņu apņēma sabiedrība, kas tāpat kā mūsu

laika cilvēki, nebija draudzīgi taisnībai. Gaiss, ko viņš elpoja, bija tāds pats kā šodien, saindēts ar grēku un izvirtību.

Tomēr viņš dzīvoja svētu dzīvi. Viņu neaptraipīja tā laikmeta grēki, kurā dzīvoja. Tā arī mēs varam būt skaidri un nesamaitāti. Viņš pārstāv svētos, kas dzīvos pēdējo dienu pagrimuma un briesmu vidū”.

Liec.Dr.2, 673. – „Lai pilnveidotu kristīgu raksturu, mums nevajadzētu nodoties tikai mierīgai, lūgšanām bagātai apcerei, ne arī ārējai dedzībai un satrauktam darbam, atstājot novārtā personīgo Dievbijību. Pašreizējais laiks prasa, lai mēs sagatavotos uz Kunga Atnākšanu un čakli strādātu mūsu tuvāko glābšanā.

Dievs nepieņem pat vis izcilāko kalpošanu, ja Kristus kalpotāji ar pilnu atdevi nesvētīsies Kungam un Viņa mīlestībai. Noteiktai kalpotāju šķirai draud briesmas, kas pārmērīgas sistematizācijas kaisles dēļ, kas ar spītīgi stingru un nogurdinošu pienākumu, un ceremoniju ievērošanu noslāpē sevī un citos Dieva Garu un Kristus mācības dzīvības spēku”.

7).Kādas būs sekas ja mēs neatzīsīm, nenozēlosim un neatstāsīm grēkus? Atkl.3:16; Jer.15:7

Liec.Dr.6, 408. – „Ainojums par izspļaušanu no Savas mutes nozīmē, ka Jēzus nevar pienest Dievam jūsu lūgšanas un jūsu mīlestības apliecinājumus. Viņš nevar atzīt par labu, kā jūs mācat Viņa Vārdu, kā arī jebkuru citu jūsu garīgo darbošanos. Viņš nevar jūsu reliģisko darbību stādīt Tēva priekšā līdz ar lūgumu, lai jums tiktu sniegta žēlastība.

Ja paceltos priekšgars un jūs ieraudzītu Dieva nodomus un sodības, kas gatavojas nākt pār notiesāto pasauli, un, ja jūs ieraudzītu paši savu stāvokli, tad jūs trīcētu un drebētu paši par savu un tuvāko pestīšanu. Tad sērās uz Debesīm paceltos izmocītu siržu plosošas lūgšanas. Jūs raudātu starp priekšnamu un altāri, atzīstot savu garīgo aklumu un atkrišanu”.

Liec.Dr.1, 263. – „Ko, lai saku, lai uzmodinātu Dieva Tautas Atlikumu? Man rādīja, ka mūs gaida briesmīgi notikumi; sātans un

viņa eņģeļi sakopo visus savus spēkus, lai tos izlietotu pret Dieva ļaudīm.

Viņš zina, ka, ja Atlikums gulēs vēl mazliet ilgāk, tad sātans iegūs pārliecību par Atlikuma bojāeju. Es brīdinu visus tos, kas apliecina Kristus Vārdu, lai katrs rūpīgi pārbauda sevi, un, lai pilnīgi un pamatīgi atzīst un izsūdz visus savus grēkus, lai jūs tiesātu šajā dzīves laikā, un, lai eņģelis pretī jūsu vārdam rakstītu – attaisnojošu lēmumu.

Mans, brāli un māsa, ja šie dārgie žēlastības brīži netiks izmantoti, tad jums nebūs atvainojuma.

Ja jūs sevišķi nepiepūlēsit, lai uzmostos, ja jūs nebūsit dedzīgi grēku nožēlā un atgriežoties no tiem, tad šie zelta mirkļi drīz aizies un tiksiet svērti svaros un atrasti par viegliem. Tad jūsu pirms nāves kļedzieniem nebūs vairs nekādas nozīmes.

Tad tai vietā tiks attiecināti Kunga Vārdi: „*Tādēļ nu, ka Es aicināju un liedzāties, ka Savu roku izstiepju un nav kas uzklausa, un jūs visu Manu padomu atmetat un Manas pamācības negribat; tādēļ arī Es smiešos par jūsu postu, Es smiešos, kad jums izbailes uzies. Kad pār jums izbailes nāks kā auka un posts jums uzbruks kā vētra, tad briesmas un bailes jums uzies. Tad tie mani sauks, bet Es neatbildēšu; tie Mani meklēs agri, bet Mani neatradīs. Tādēļ, ka viņi atzīšanu ienīduši un Kunga bijāšanu nav pieņēmuši. Viņiem negribējās Mana padoma, viņi ir nicinājuši visu Manu pārmācīšanu; tādēļ viņi ēdīs no sava ceļa augļiem un būs paēduši no saviem padomiem. Jo nesaprašu nomaldīšanās viņus nokauj un ģeķu pārdrošība viņus nomaitā. Bet, kas Mani klausā, tas dzīvos droši, un savā mierā viņš ļauna nebīsies, (Pam.1:24–33)”.*

Pārdomām: *Liec.Dr.6, 408.* – „Pasauli savaldošais Dieva Gars tiek attālināts no zemes. Ātri viens otram seko orkāni, vētras, viesuļi, ugunsgrēki un plūdi, lielas nelaimes uz jūras un sauszemes. Zinātne cenšas to visu izskaidrot. Zīmes, kas vairojas ap mums, kas stāsta par Dieva Dēla Atnākšanas tuvumu, tiek izskaidrotas ar ko citu, tikai ne ar patieso iemeslu.

Cilvēki nespēj saskatīt sargājošos eņģeļus, kas satur četrus vējus, lai tie nepūstu, kamēr tiek apzīmogoti Dieva kalpi, bet, kad

Dievs pavēlēs atlaist šos vėjus, tad būs redzami tādu cīņu skati, ko neviena spalva nevar atainot”.

Liec.1, 261. – „Bezdarbība un nopietnības trūkums Dieva lietā ir drausmīgs. Šīs nāves sastingums ir no sātana. Viņš pārvalda nesvētījušos Sabata turētāju prātu un vada viņus uz savstarpēju greisirdību, kļūdu meklēšanu un kritizēšanu.

Viņa sevišķais darbs ir sēt šķelšanos, lai Dieva kalpi būtu spieti visu savu dārgo laiku tērēt mazu strīdu vai nesaskaņu kārtošanā starp Sabata turošiem ļaudīm, kas nav svētījušies Dievam. Dieva kalpu dārgo laiku vajadzētu lietot patiesības pasludināšanai neticīgajiem.

Man rādīja, ka Dieva ļaudis gaida uz kādu izmaiņu, kādu spēku, kas viņus spiestu strādāt. Bet viņi vilsies cerībās, jo viņi maldās. Viņiem vajag darboties; viņiem pašiem ir jāsatver darbs un nopietni jāsauc uz Dievu, lai patiesi pazītu paši sevi. Notikumi mūsu acu priekšā ir pietiekoši nozīmīgi, lai liktu mums uzmosties un pārliecināties par patiesību visu to sirdīs, kas vien grib klausīties. Zemes pļauja ir gandrīz nobriedusi.

Man rādīja cik liela nozīme svinīgajā un atbildīgajā Trešās eņģeļa vēsts pasludināšanas darbā iesaistījušos sludinātāju pareizai nos- tājai. Kungam netrūkst līdzekļu, ne darba rīku, ar ko darīt Viņa paša darbu. Viņš var runāt kurā katrā laikā, caur kuriem Viņš vēlas, un Viņa Vārds ir spēcīgs un padarīs to darbu, kādēļ tas sūtīts.

Bet, ja patiesība nav svētojusi, nav darījusi šķīstas un tīras rokas un sirdi tam, kurš kalpo svētās lietās, tad viņš tiecas runāt saskaņā ar saviem nepilnīgajiem piedzīvojumiem; un, kad viņš runā pats no sevis, atbilstoši savam nesvētajam spriedumam, tad viņa padoms nav no Dieva, bet no viņa paša.

Kā Dieva aicināts, viņš ir aicināts būt svēts, lai, ieguvīš Dieva atzinību un atšķirts no cilvēkiem, pierādītu savu svēto aicinājumu un ar savu no Debesīm iespaidoto valodu, un rīcību nepārtraukti liecinātu, ka viņš ir uzticīgs Tam, Kas viņu ir aicinājis”.

4.TĒMA
Sagatavosimies 25. janvāra Sabatam

NEUZTICĪGI SARGI

Atmiņas pants: „Tā saka Tas Kungs: „Sargiet tiesu un uzturiet taisnību! Jo tuvu pienākusi ir Mana pestīšana, lai īstenotos, un Mana taisnība, lai kļūtu skaidri redzama. Svētīgs tas cilvēks, kas to veic, un tas cilvēka bērns, kas pie tā turas, kas ietur Sabatu un to nepārkāpj un kas savu roku pasargā no ikviena ļauna darba!” (Jes.56:1-2).

1).*Vai sargu pienākums mūs brīdināt un saukt trauksmi? Jes.56:10-11; Jer.2:8; Jes.57:1-2*

Liec.Dr.2,440. – „Viņi - ir neuzticīgi sargi. Viņi stāv bezdarbībā, kamēr viltīgais ienaidnieks ienāk cietoksnī un sekmīgi strādā tiem blakus, lai noārdītu to, ko Dievs pavēlējis uzcelt. Tie redz, kā sātans piekrāpj nepiedzīvojušos ļaudis, kuri nenojauš neko ļaunu. Tomēr viņi visu to uzņem mierīgi, it kā viņus tas sevišķi neinteresētu, it kā tas uz viņiem neattiektos.

Nekādas sevišķas briesmas viņi neredz; viņi nesaprot, kādēļ vajadzētu celt trauksmi. Viņiem liekas, ka viss ir labi, un viņi neredz nepieciešamību, lai uzticīgi skanētu brīdinošā bazūne, kas ir vienkāršās un skaidrās Liecības, parādot ļaudīm viņu pārkāpumus un Izraēla namam viņa grēkus”.

Pravieši un ķēniņi 333. – „Tiešām Dievs bija sagatavojis vadošo Jūdas vīru sirdis, lai veiktu noteiktu reformu un līdz ar to apturētu atkrišanas plūdus. Ar Saviem praviešiem Kungs izredzētajai Tautai bija sūtījis vēsti pēc vēsts ar nopietniem aicinājumiem atgriezties. Israēla valsts desmit ciltis šīs vēstis izsmēja un atmeta, tāpēc tagad tika pakļautas ienaidniekam. Bet Jūdā vēl bija saglabājies Dievbijīgs Atlikums, un pie tā turpināja vērsties pravieši”.

2).*Kādēļ tik maz sludinātāju brīdina Draudzi?. Kad kļūdīšanās kļūst par grēku! Jer.4:10; Jer.6:14; Ec.13:10*

Liec.Dr.5:77-78. – „Kas zina, varbūt Dievs arī jūs atstās maldiem, kurus tā mīlat. Kas zina, varbūt šie uzticīgie, stingrie un godīgie sludinātāji ir pēdējie, kas piedāvā Miera Evaņģēliju mūsu nepateicīgajā Draudzē? Iespējams, ka postītāji jau vingrinās sātana vadībā, gaidīdami vienīgi uz vēl dažu karognesēju aiziešanu, lai tad ieņemtu viņu vietu un viltus balsī sauktu: „*Miers! Miers!*”, — laikā, kad Kungs nemaz nav sacījis „*miers*”.

Es reti raudu, bet tagad manas acis ir pilnas asaru, kas krīt uz papīra, kur es rakstu. Iespējams, ka drīz mūsu vidū apklusīs visi pravietojumi un balss, kas ļaudis satraukusi, vairs ilgāk netraucēs viņu mierīgo snaudu.

Kad Dievs virs zemes darīs savu dīvaino darbu, kad svētās rokas vairs ilgāk nenesīs Šķirstu, tad pār ļaudīm nāks posts. Ak, kaut tu zinātu, tieši tu, šajā laikā, ko pie tava miera vajag. Kaut mūsu ļaudis atgrieztos, kā savā laikā Ninīve, lai Dievs no viņiem novērstu savas niknās dusmas!

Ko es varu sacīt, lai pamodinātu mūsu ļaudis? Es aplicinu, ka ne mazums sludinātāju, kas stāv klausītāju priekšā, izskaidrojot Rakstus, ir apraipti. Viņu sirds ir samaitāta, bet rokas — netīras. Un tomēr daudzi no viņiem turpina sludināt: „*miers, miers*”, lai netaisnības darītāji netiktu traucēti”.

3).*Ko darīs Dievs caur Savu Dēlu, ja vispār nebūs uzticīgu sludinātāju? Ec.34:8, 10; Mt.7:15; Ec.34:16; Jņ.10:14*

Liec.Dr.5, 870. – „Es zinu, ka daudzi par pašreizējo laiku domā vairāk nekā labi. Bet šīs naivās bezrūpību mīlošās dvēseles tiks aprītas vispārējas bojāejas viļņos. Tomēr cerība mums nav jāzaudē. Mēs bijām noskaņoti domāt, ka tur, kur nav uzticīgu sludinātāju, nevar būt patiesi kristieši, bet tā tas nav.

Dievs ir apsoliņis, ka tur, kur gani nav uzticīgi, Viņš Pats gādās par Ganāmpulku. Viņš nekad Draudzi nav darījis pilnīgi atkarīgu no cilvēciskiem darbarīkiem. Lielā ātrumā tuvojas Draudzes šķīstīšanas dienas. Dievam būs skaidri un patiesi ļaudis.

Varenajā sijāšanā, kas drīz iesāksies, mēs labāk spēsim novērtēt Israēla spēku. Zīmes rāda, ka tuvu ir laiks, kad Kungs liks

saprast, ka vēteklis ir Viņa rokā, un Viņš pamatīgi iztīrīs Savu klonu”.

Vēstule 100, 23.03.1906. – „Kristus deva Sava spēka svētītu pilnīgu Vēsti. Viņš nāca atpestīt cilvēci, un Viņš turpinās būt Vēstis, lai glābtu Savu Ganāmpulku no sātāniskiem maldiem”.

4). *Vai apzināties, ka mēs esam atkāpušies tālu no Dieva? Vai Bībele par to mūs nebrīdina?* **Ec.14:4-6; 1.Tim.4:1; 2.Tim.3:1-5**

Liec.Dr.1, 186. – „Man rādīja, ka Liecība Lāodikejai attiecas uz Dieva Tautu tagad... Tās nolūks ir pamodināt Dieva Tautu, lai tā apzinātos savu atkāpšanos un vadītu pie nopietnas nožēlas. Tad Draudze piedzīvos Jēzus klātbūtni un būs sagatavota Trešā eņģeļa Vēsts skaļajam saucienam”.

Liec.Dr.9, 68. – „Sātans, ietērpies gaismas eņģeļa tērpā, piedāvā cilvēka prātam lietas, kas liekas ļoti interesantas un pilnas ar zinātniskiem noslēpumiem. Iedziļinoties šajos tematos, cilvēki tiek pamudināti pieņemt maldīgus secinājumus un apvienoties ar pavadinošiem gariem tādu jaunu teoriju izteikšanā, kas ved prom no patiesības.

Draud briesmas, ka mūsu sludinātāji, skolotāji un redaktori savos pierādījumos, runās un izdevumos dažreiz var ievīt nepareizas domas, kas izteiktas viņu lasītajās grāmatās (*vai internetā*), liekot domāt, ka tās savos pamatos ir tādas pašas kā patiesības Gara mācības”.

Liec.Dr.8, 75. – „Daudzi nabaga atstumtie, pat muitnieki un grēcinieki satvers cerību, kas viņiem tiek pasniegta Evaņģēlijā, un ieies Debesu Valstībā drīzāk nekā tie, kam bijušas lielas izdevības un liela gaisma, bet kas tomēr staigājuši tumsā”.

Lielā cīņa 444. – „Lielo dažādību protestantisko baznīcu ticībā un pārliecībā daudzi uzskata par izšķirošu pierādījumu, ka nekad un ne ar kādiem līdzekļiem piespiedu kārtā neizdosies panākt vienveidību.

Bet jau gadiem ilgi protestantu baznīcās ir jūtams spēcīgs un pieaugošs noskaņojums par labu tādai savienībai, kas pamatots uz kopīgiem mācības atzinumiem. Tad, lai izveidotu šādu savienību,

neizbēgami jāatsakās no tādu tematu iztirzāšanas, kuros nav vienprātības, lai cik svarīgi tie arī nebūtu, raugoties no Bībeles viedokļa”.

5).*Bet lielākā daļa locekļu mūsu Draudzē ir apmierināti ar savu stāvokli. Tas ir attaisnojoši vai arī Lāodikejas aklā apmierinātība?*

Lk.12:18-21; 1.Kor.2:4; 2.Kor.13:11

Liec.Dr.5, 79-80. – „Tomēr nav vērts sevi mānīt. Īstenība ir tālu no tā, ko rāda āriene. Skatoties no zināma attāluma, jaukas var likties daudzas lietas, kas, tuvāk aplūkojot, izrādās kroplas. Mūsu laika valdošais gars ir neticība un *atkrišana* - šķietams apgaismības gars.

Patiesība ir zināma, bet īstenībā valda vislielākā iedomība, acīmredzama pretimrunāšana skaidrajām Dieva Gara Liecībām un Viņa Vārdam. Tas ir gars, kas pāri atklātajai Dieva gudrībai kā elku paaugstina tīri cilvēcīgu prātu.

Es zinu, ka daudzi par pašreizējo laiku domā vairāk nekā labi. Bet šīs bezrūpību mīlošās dvēseles tiks aprītas vispārējas bojāejas viļņos”.

Pārskats un vēstnesis 8.11.1892. – „Ļaužu acīs tukšai filozofijai un kļūdainai zinātnei ir lielāka vērtība, nekā Dieva Vārdam. Lielākai ļaužu daļai ir viedoklis, ka Dievišķam Starpniekam cilvēka glābšanā nav būtiska nozīme. Dažādām teorijām, kuras izceļ saucamie pasaules gudrie, lai paaugstinātu cilvēku, tic un uzticas vairāk nekā Dieva patiesībai, kuru mācīja Kristus un Viņa apustuļi”.

Rokraksts 128, 1903. – „Apbrīnojams spēks tika veltīts Lāodikejas Draudzei. Viņiem bija dots norādījums: „*Esiet pilnīgi, kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs*”. Bet Draudze neturpināja darbu, kuru iesāka Dieva vēstneši. Viņi klausījās, bet nespēja to īstenot savā dzīvē un izpildīt doto pavēli. Sekas būs tādas, kādas seko par Kunga prasību un brīdinājuma noraidīšanu”.

Liec.Dr.2, 445. – „Man rādīja Dieva ļaudis kā tādus, kas atrodas kritušā stāvoklī. To mērķis nav pagodināt vienīgi Dievu.

Tiem svarīgāks ir viņu pašu gods. Viņi cenšas izcelt un pagodināt paši sevi, un tomēr saucas par kristiešiem.

Svēta sirds un šķīsta dzīve bija Kristus mācību galvenais temats. Savā kalna svētrunā skaidri atklājis, kas jādara un kas nav jādara, lai būtu svēts”.

Pārdomām: *Bībeles atbalsis 15.01.1892.* – „Mūsu pienākums no dvēseles tempļa izdzīt pircējus un pārdevējus, lai mūsu sirdī varētu mājot Kristus. Tagad Viņš stāv pie sirds durvīm, kā Debesu ceļinieks un saka: „*Redzi, Es stāvu durvju priekšā un klaudzīnu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani*”. „*Atver Man durvis, pērc no manis Debesu dārgumus, pērc no manis zeltu, uguns attīrītu*”.

Pārciet ticību un mīlestību – mūsu Atpircēja vērtīgās un skaistākās īpašības, kuras ļaus mums atrast ceļu pie to sirdīm, kuras Viņu nepazīst, kuras ir aukstas un atsvešinājušās dēļ neticības, un grēka.

Viņš piedāvā mums pirkt no Viņa baltas drēbes, kuras atklāj Viņa jauko taisnību, un acu zāles, lai mēs varētu ieraudzīt garīgās lietas. Vai patiešām mēs neatvērsim Debesu Viesim sirds durvis?”.

Liec.Dr.5, 388. – „Misijas darba rezultātā gaisma pār pasauli izlejas spožos staros. Prese ir līdzeklis, ar kura palīdzību var informēt lielas ļaužu masas, ko nebūtu iespējams sasniegt ar sludināšanas darbu. Daudz var paveikt, iepazīstinot ļaudis ar Bībeli tieši tā, kā to lasām.

Nesiet Dieva Vārdu pie katra cilvēka durvīm, ar tā skaidrajām vēstīm runājot uz ikviena sirdsapziņu un visiem atkārtojot Pestītāja pavēli: „*Meklējiet Rakstos...!*”. Mudiniet viņus pieņemt Bībeli tādu, kāda tā ir, un lūgt Dievam apgaismību no augšienes un ar prieku pieņemt katru dārgo staru, nebaidoties no sekām.

Cilvēku priekšā ir jāpaaugstina kājām bradātais Dieva Likums. Tiklīdz viņi nopietni un godbijīgi pievērsīsies Svētajiem Rakstiem, tā gaisma no Debesīm tiem Dieva Likumā atklās brīnišķas lietas. Svētā Gara apgaismotajās lappusēs atmirdzēs lielas patiesības, ko ilgi aptumšojusi māņticība un nepareizas mācības.

Dzīvā patiesība iemirdzēsies savos dārgumos, jauniem un veciem sniedzot gaismu un prieku visiem, kas tos pieņems. Daudzi tiks uzmodināti no sava miegainā stāvokļa. Viņi uzceļas it kā no mirušiem un saņem gaismu un dzīvību, ko spēj dot vienīgi Kristus”.

5.TĒMA

Sagatavosimies 1. februāra Sabatam

PRAVIEŠU GARS

Atmiņas pants: „Tā saka Tas Kungs: „Sargiet tiesu un uzturiet taisnību! Jo tuvu pienākusi ir Mana pestīšana, lai īstenotos, un Mana taisnība, lai kļūtu skaidri redzama. Svētīgs tas cilvēks, kas to veic, un tas cilvēka bērns, kas pie tā turas, kas ietur sabatu un to nepārkāpj un kas savu roku pasargā no ikviena ļauna darba!” (Jes.56:1-2).

1).*Kas izsauc sātānā dusmas un kādēļ viņš karo ar Atlikuma Draudzi? Atkl.12:17*

Liec.Dr.9, 231. — “Atlikuma Draudze nonāks lielos pārbaudījumos un bēdās. Tie, kas tur Dieva Baušļus un Jēzus ticību, sajūtīs pūķa un tā karapulku dusmas. Sātāns pasaules iedzīvotājus uzskata par saviem pavalstniekiem, un viņš ir ieguvis varu pār atkritušajām baznīcām.

Bet te ir kāds mazs Pulciņš, kas pretojas tā pārvaldībai. Ja viņš tos varētu izdeldēt no zemes virsas, tad uzvara būtu pilnīga. Kā viņš ietekmēja pagānu tautas iznīcināt Israēlu, tā tuvā nākotnē tas pamodinās pasaules bezdievīgos spēkus iznīcināt Dieva ļaudis”.

Liec.Dr.8, 117. – „Dieva Vārdā mums parādītas Trešā eņģeļa Vēsts pasludināšanas sekas.

Atsacīšanās paklausīt Dieva Baušļiem un apņemšanās ienīst tos, kuri šos Baušļus sludina, pūķim liek iedegties dūsmās, lai ar visiem spēkiem cīnītos pret Baušļus turošo Dieva Tautu”.

Liec.Dr.3, 111. – „Sātāns mierīgi neskatīsies, ka nostiprinās patiesības aizstāvju grupa, kas nostāsies pret filozofiju un maldiem.

Viņa naidis uzliesmos, un viņš uzsāks karu pret tiem, kas tur Dieva Baušļus un kam ir Jēzus Kristus Liecība.

Tāpēc uzticīgiem nevajadzētu kļūt nepacietīgiem vai mazdūšīgiem. Šiem apstākļiem vajadzētu ietekmēt patiesos ticīgos būt vēl modrākiem, uzmanīgākiem un tikt pamudinātiem vēl vairāk lūgt, lai kļūtu vēl maigāki, līdzietīgāki un mīlošāki pret tiem, kas tik stipri maldās attiecībā uz mūžīgām lietām.

Kā Kristus ir panesis un turpina panest mūsu kļūdas, mūsu ne pateicību un nepilnīgo mīlestību, tā mums vajadzētu panest tos, kas pārbauda mūsu pacietību. Vai Jēzus sekotāji, kuriem ir tāda pašai dziedzība un nesavtība, nebūs līdzīgi savam Kungam? Kristiešu sirdis būs laipnas, pacietīgas un dāsnaš”.

2). *Nevaldāmas dusmas pret Dieva Baušļiem – ir saprotama, bet kāda nozīme ir vārdiem „Jēzus Liecība”?* **Atkl.19:10** (III d.)

Agrīnie raksti 143. – „Šie Atlikušie, kuri dzīvo zīmju un brīnumu laikā, kas ievada lielo un briesmīgo Kunga Dienu, bez šaubām, ir Draudzes pēdējā paaudze no „sievass” cilts locekļiem, par ko runāts Atkl.12:17 „Un pūķis sadusmojās pret sievu un nogāja karot ar tiem, kas atlikuši no viņas dzimuma, kas tur Dieva Baušļus un kam ir Jēzus Kristus Liecība”.

Kristīgās Draudzes Atlikušajiem būs garīgās dāvanas. Pret tiem karos tāpēc, ka tie tur Dieva Baušļus un tiem ir Jēzus Kristus liecība, bet Atkl.19:10 ir sacīts, ka „Jēzus liecība ir praviešu gars”.

Enģelis Jānim paskaidroja: „Es esmu tāds pats kalps kā tu un tavi brāļi, kam ir Jēzus Liecība”. Šie vārdi vēlreiz atkārtojas Atkl.22:9 „Es esmu tāds pats kalps kā tu, kā tavi brāļi pravieši”. No šiem salīdzinājumiem skaidri redzams, ka „Jēzus Liecība ir praviešu gars”, tomēr Tā ietver arī citas garīgās dāvanas.

Rakstot korintiešiem, apustulis Pāvils sacīja: „Es pateicos Dievam vienmēr jūsu dēļ par žēlastību, kas jums ir dota Kristū Jēzū, jo ar Viņu jūs esat kļuvuši bagāti visās lietās viscaur vārdos un atziņā tāpēc, ka Kristus Liecībai ir likti stipri Pamati jūsu vidū, tādēļ jums

netrūkst nevienas dāvanas, un jūs sagaidāt mūsu Kunga Jēzus Kristus parādīšanos” (1.Kor.1:4-7).

Kristus liecībai Korintas Draudzē bija stipri pamati; un ko mēs redzam? – Viņiem netrūka nevienas dāvanas. Vai tieši tāpēc, šo apskatu beidzot, mēs nevaram droši sacīt, ka, pilnībā nostiprinoties Jēzus Kristus Liecībā, atlikušajiem, kas gaida Jēzus Kristus Atnākšanu, netrūks nevienas dāvanas?”.

3).Kādu svarīgu vēsti saņēma Dieva kalpone?

Izm.v.2. 78. – „Pati pēdējā krāpšana, ko sātans iedrošināsies darīt, atņemt visu spēku Dieva Gara Liecībām”.

Izm.v.3.84. - „Mēs varam būt pārliecināti, ka tie Septītās Dienas Adventisti, kuri nostāsies zem sātana karoga, vispirms pārtrauks ticēt brīdinājumiem, norādījumiem un pārmetumiem, ko satur Dieva praviešu Gara Liecības”.

4).Kādēļ tiek mazināta Jēzus Liecība Draudzei, ja Jēzus Liecība ir praviešu gars? Ps.78:56; Mt.23:37

Izm.v.1. 48. – „Tiks iededzināts sātanisks naidis pret Liecībām. Ļaunais centīsies iznīcināt Draudžu ticību liecībām sekojošu iemeslu dēļ: Sātanam nav tik viegli krāpt un sasaitīt dvēseles maldos, ja tiek ievēroti Dieva Gara brīdinājumi, rājieni un padomi”.

Liec.Dr.5. 675. – „Sātans spēj iedvest šaubas un izgudrot iebildumus pret Dieva sūtītajām, asajām Liecībām, un daudzi domā, ka neticēt, apšaubīt un atrunāties ir inteligences pazīme un tikums. Kas

vēlas šaubīties, tiem vienmēr būs pietiekoši iemeslu.

Dievs nedomā atņemt visas iespējas neticībai. Viņš sniedz pierādījumus, kas ar pazemīgu un vērīgu garu rūpīgi jāpētī, un visiem vajadzētu izšķirties, pēc šo pierādījumu vērtības.

Atklātam, patiesam garam Dievs dod pietiekošus pierādījumus ticībai; bet, kas novēršas no svarīgajiem pierādījumiem, tāpēc ka

dažus jautājumus viņa aprobežotais prāts nespēj izprast, tie tiks atstāti aukstajā, stindzinošajā neticības un šaubu atmosfērā, un viņu ticība ies bojā”.

5). *Lielākā vai mazākā mērā mūsu vadošie brāļi nav vienprātībā ar Dieva kalponi. Vai tas neved pie tā, ka šaubās arī daudzi Draudzes brāļi un māsas?* **Ps.94:20**

Liec.slud.291. – „Ir cilvēki, kuri atturas no Liecībām tādēļ, ka tās nepieņem tie, kuri ieņem augstāk stāvošās vadošās vietas, jo viņu viedoklis nesakrīt ar Liecībām, kuras norāj egoisma izpausmes”.

~!~Daudzi Draudzes locekļi uzticas apsvērumiem, kuri netiek izsacīti līdz galam, tā viņos tiek iesētas šaubas un neticība pret patiesību

Pārskats un vēstnesis 28.08.1883. – „Daudzi apliecina savu kalpošanu zem Kristus karoga, bet īstenībā tie cīnās sātana pusē. Uz šiem nodevējiem nekrīt aizdomas, bet viņi dara savu darbu, radot neticību, strīdus un sajukumu.

Viņi ir bīstamāki par ikvienu ienaidnieku. Iemantojot mūsu uzticību, viltīgi rīkojoties, viņi sēj šaubas un rada aizdomas. Viņi darbojas tieši tā, kā sātans Debesīs, pieviļot eņģelus ar izveicīgi prasmīgiem izdomājumiem.

Viņš mainīja gaismu uz tumsu un attēloja žēlsirdīgo, ļoti pacietīgo Dievu kā nežēlīgu, rupju un bargu. Kā viņš rīkojās iesākumā, tādā pašā garā sātans rīkosies laika noslēgumā, bet daudz maskētāki”.

6). *Lai vestu pie atziņas, caur Liecībām mūs uzrunā Dievs. Kāpēc valda garīgais aklums?* **Pam.29:18; 2.Laik.20:20** (II d.)

Liec.Dr.5, 484. – „Kungs bagātīgi svētīs Savu Draudzi, ja tās locekļi centīsies pamosties no šīs bīstamās remdenības. Uzpūtīga reliģija, vārdi, kuros nav dzīvības, raksturs, kam nav morālā spēka, — uz to norādīts svinīgajā vēstī, ko Uzticīgais Liecinieks adresējis

Draudzēm, brīdinot no lepnuma, pasaulīguma, formālisma un pašpmierinātības”.

Apustuļu darbi 548. – „Bet pakāpeniski iestājās pārmaiņa. Ticīgie sāka meklēt trūkumus citos. Kavēdamies pie kļūdām un atļaudamies nelaipnai kritikai, tie no sava redzesloka pazaudēja Pestītāju un Viņa mīlestību. Tie kļuva stingrāki ārējās ceremonijās un sīkumaināki ticības teorijā, bet nevērīgāki praktiskajā dzīvē.

Būdami dedzīgi nosodīt citus – tie nepamanīja paši savas kļūdas. Viņi pazaudēja brāļu mīlestību, ko Kristus bija pavēlējis kopt un sargāt, un, visbēdīgākais, paši savu zaudējumu neapzinājās. Tie nesaprata, ka laime un prieks viņu dzīvē izdziest, ka, izslēdzot no sirds Dieva mīlestību, tie drīz vien staigās tumsā”.

7).*Vai, Dievs, runāja uz Savu Tautu, un, vai tauta ieklausījās Viņā? Jer.7:25-28; Jer.6:10*

Pravieši un kēnini 415-417. – „Atteikšanās pieņemt žēlastības piedāvājumu izraisīja Dieva sodības, ko ap simt gadus iepriekš bija piedzīvojusi Israēla Ziemeļu valsts.

Tie, kas atradās Tempļa pagalmā un klausījās Jeremijas vārdos, skaidri saprata šo atsaukšanos uz Šīlo, uz Ēļa dienām, kad filistieši uzvarēja Israēlu un aizveda Derības Šķirstu.

Ēļa grēks izpaudās vienaldzīgā attieksmē pret dēlu noziegumiem Svētņīcas kalpošanā un pret valdošo ļaunumu visā zemē. Viņa nolaidība novērst šo netaisnību sagādāja Israēlam briesmīgas bēdas.

Dēli krita kaujā, pats Ēlis zaudēja dzīvību, Dieva Derības Šķirstu aizveda no Israēla zemes, trīsdesmit tūkstoši vīru tika nogalināti, – un tas viss tikai tāpēc, ka grēkam atļāva pastāvēt nenorātām un nesodītām.

Velti Israēls cerēja, ka, turpinot darīt ļaunu, tas, pateicoties Derības Šķirsta klātbūtnei, pār filistiešiem tomēr gūs uzvaru. Līdzīgā veidā arī Jeremijas dienās Jūdas iedzīvotāji lepnā pašāvētībā ticēja, ka noteikta Dievišķo priekšrakstu pildīšana Tempļa kalpošanas darbā tos pasargās no taisnā soda par viņu ļaunajiem darbiem.

Ak, kāda mācība tiem vīriem, kas Dieva Draudzē atbildīgas vietas ieņem šodien! Kāds svinīgs biedinājums būt nomodā pret ļaunumiem, kas patiesībai dara negodu! Lai neviens, kas atzīst, ka aizstāv Dieva Baušļus, nesamierinās ar ārēju godbijības un cieņas parādīšanu Kunga Likumiem, it kā tas atbrīvotu no Dievišķās taisnības īstenošanas darbos!

Lai neviens, kas darījis ļaunu, neatsakās pieņemt pamācību!
Lai neviens nevaino Dieva kalpus, ka tie ir pārāk dedzīgi Nometnes šķīstīšanā no grēka, jo Dievs grēku ienīst!

Viņš aicina visus, kas apgalvo, ka tur Viņa Baušļus, lai tie šķiras no jebkādas netaisnības. Nolaidība, kavējoties nožēlot un labprātīgi paklausīt, šodien vīriem un sievietēm nesīs tikpat nopietnas sekas, kādas piedzīvoja senais Israēls.

Ir robeža, aiz kuras Jehovas sodības vairs nav apturamas. Jeruzālemes izpostīšana ir svinīgs brīdinājums modernajam Israēlam, ka ar izredzētajiem darbarīkiem sniegto padomu un paskubinājumu neievērošana nevar palikt nesodīta”.

8).*Kas notiks ar mūsu Draudzi, ja mēs noraidīsim atziņas, kuras Viņš mums dod caur Savu vēstnesi?* **Hoz.4:6**

9).*Ja mēs esam šādā stāvoklī, kā aprakstīts Gara iedvesmotā Vārdā, mums jābūt noraidītiem. Kāpēc tad viss tas liek sevi gaidīt?*
2.Pēt.3:9

Liec.Dr.5, 76. – „Man ir rādīts, ka, atkrītot no Dieva, neticība Liecībām ir pastāvīgi augusi. Tāds stāvoklis ir visā mūsu darba laukā. Tikai nedaudzi saprot, kā mūsu Draudzei jāpārdzīvo.

Es redzēju, ka tagad mēs atrodamies zem Dievišķās iecietības, bet neviens nevar pateikt, cik ilgi tā turpināsies. Neviens nezina, cik liela žēlastība mums ir dota”.

Pārdomām: *Liec.Dr.5, 83-84.* - „Neviens no jums, kas neatsakās no visa, kas viņam pieder”, teica Jēzus, „nevar būt Mans

mācekļis”. Ir jāatsakās no visa, kas mazina mīlestību uz Dievu. Daudzu elks ir kāre pēc mantas. Tās zelta ķēdes tos saista pie sātana. Cita cilvēku šķira pielūdz slavu, reputāciju un pasaulīgo godu. Vēl citu elks ir savtīga ērtību meklēšana un bezatbildīga dzīve.

Visas šīs lietas ir sātana slazdi, kas izlikti nepiesardzīgām kājām. Un tomēr šīs verdziskās saites ir jāsarauj, miesa ar savām tieksmēm jāsit krustā. Mēs nedrīkstam pa pusei piederēt Kungam un pa pusei pasaulei. Mēs neesam Dieva ļaudis, ja neesam tādi pilnīgi. Jānoliek katra nasta, jebkurš grēks, kas mūs apstāj.

Dieva sargi neteiks: „*Miers! Miers!*”, kad Dievs to nebūs sacījis. Uzticīgo sargu balss sacīs: „*Izejiet no turienes ārā, neaizskariet nekā nešķīsta! Izejiet ārā no viņu – babiloniešu – vidus, šķīstieties, kas jūs nesat tā Kunga svētuma piederumus!*”.

Draudze nevar sevi mērot ne ar pasauli, nedz ar cilvēku uzskatiem, nedz ar to, kāda tā kādreiz ir bijusi. Savu ticību un stāvokli pasaulē tai jāsalīdzina ar to, kāda tā būtu, ja nepārtraukti būtu gājusi uz priekšu un uz augšu.

Draudzi svērs Svētnīcas svaros. Ja tās morālais raksturs vai garīgais stāvoklis nesaskanēs ar Dieva doto atbalstu un piešķirtajām svētībām, tad tā tiks atzīta par vieglu. Gaisma skaidri un noteikti ir spīdējusi uz Draudzes takas, un gaisma no 1882. gada prasa no tās atskaiti.

Ja tās podi nav pavairoti, ja tās augļi Dieva priekšā nav pilnīgi un ja tās gaisma kļuvusi tumša, tad tā tiešām tiks atrasta par vieglu. Liekas, ka mums ir apslēpta mūsu stāvokļa izpratne, kādu Dievs to redz.

Mēs redzam, bet neaptveram, mēs dzirdam, bet nesaprotam, mēs ļaujames bezrūpīgam mieram, it kā pār mūsu Svētnīcu atrastos mākoņa stabs dienā un uguns stabs naktī.

Mēs sakām, ka pazīstam Dievu un ticam patiesībai, bet darbos Viņu aizliedzam. Mūsu rīcība ir tieši pretēja patiesības un taisnības Pamatlikumiem, kuri, kā mēs apliecinām, mūs vada”.

6.TĒMA

Sagatavosimies 8. februāra Sabatam

VADĪTĀJU PIENĀKUMS

Atminas pants: „Cilvēka bērns, runā uz saviem tautiešiem un saki tiem: ja Es sūtu zobenu pār kādu zemi un šīs zemes tauta izvēl no sava vidus vienu vīru un to ieceļ sev par sargu, ja tad tas redz zobenu nākam un jau ielaužamies zemē, ja tas pūš tauri un brīdina tautu un ja tad kas dzird taures skaņu, bet to neievēro, tā ka apbruņots naidnieks tam uzbrūk un to nokauj, tad viņa asinis lai krīt uz viņa paša galvas, jo viņš taču dzirdēja taures skaņu, bet to neievēroja, tātad viņš pats vainīgs savā nāvē. Ja viņš būtu ļāvis sevi brīdināt, viņš būtu izglābis savu dzīvību. Bet, ja sargs redz zobenu nākam un nepūš tauri un nebrīdina tautu, tā ka zobens nāk un nokauj kādu no tiem, tad tas mirst gan savu grēku dēļ, bet viņa asinis Es atprasīšu no sarga rokas. Tevi, cilvēka bērns, Es esmu izredzējis par sargu Israēla namam, lai tu, ja tu saņemsi kādu vārdu no Manas mutes, tos brīdini Manā Vārdā” (Ec.33:1-7). *Liec.Dr.5, 15.* - „Uz mūsu sargiem gulstas svinīga atbildība. Cik uzmanīgiem un piesardzīgiem tiem vajadzētu būt, lai pareizi saprastu un citiem izskaidrotu Dieva Vārdu!”

1) *Kāds ir mūsu vadītāju pienākums? Mal. 2:7*

Liec.Dr.5, 16. – „Sarga atbildība šodien ir daudz, daudz lielāka nekā pravieša dienās, jo esam saņēmuši skaidrāku gaismu un lielākas ir mūsu priekšrocības un izdevības. Sludinātāja pienākums ir brīdināt ikvienu cilvēku, pamācīt katru visā lēnprātībā un gudrībā. Viņš nedrīkst saskaņoties ar pasaules ieradumiem, bet kā Dieva kalpam viņam ir jācīnās par ticību, kas vienreiz svētiem dota.

Sātans pastāvīgi strādā, lai sagrautu cietokšņus, kas tam liedz brīvu pieeju dvēselēm; un, kamēr mūsu sludinātāji nav kļuvuši garīgāki, kamēr tie nav ciešāk savienājušies ar Dievu, tikmēr ienaidniekam ir ļoti labvēlīgs stāvoklis, un par tā sekmēm Kungs prasīs atbildību no sarga”.

2) *Cik liela ir viņu atbildība un kādam piemēram viņi seko? Ebr.13:17; 2.Tim.4:2; Jņ.13:15; Ebr.13:7*

Liec.Dr.1, 321. – „Šajā briesmīgajā laikā, tieši pirms Kristus otrās atnākšanas, uzticīgajiem Dieva sludinātājiem būs jānes vēl norādošāka, asāka liecība par to, ko nesa Jānis Kristītājs. Atbildīgs un svarīgs darbs ir viņu priekšā; un *tos, kas runā glaimojošas, patīkamas lietas, Dievs neatzīs par Saviem avju ganiem.* Uz viņiem gulstas briesmīgs „vai”.

Pravieši un ķēniņi 142. – „Lai ikviens darbinieks atzīst savu augsto aicinājumu un sava darba svētumu, parādot drosmi, kāda bija Elijam! Kā Dieva izredzētiem vēstnešiem šiem vīriem uzticētas ārkārtīgi svarīgas atbildības. „*Pasluđini Dieva vārdus, uzstājies laikā, nelaikā, norāj, brīdini, paskubini ar visu pacietību un mācību*”.

Pārstāvot Kristu uz zemes, viņiem kā Debesu noslēpumu saglabātājiem, nākas veicināt paklausību un brīdināt nepaklausību. Pasaulīgie ieradumi nevar būt priekš viņiem nekādā vērtībā. Tie nekad nedrīkst novērsties no ceļa, pa kuru Jēzus tiem pavēlējis iet. Tiem jādomā uz priekšu ticībā, atceroties, ka tos vienmēr apņēma „*liels pulks liecinieku*”. Lai tie nerunā no sevis, bet to, ko teicis Tas, Kurš varenāks par visiem zemes valdniekiem. Viņu vēstij jābūt: „*Tā saka Kungs*”.

3).*Tā laika vadītāji, Elija un Jānis Kristītājs nebija īpaši mīlēti. Vai arī šodien mums jāizsaka līdzīgi skaidri, noteikti un stingri vārdi?* **Jes.58:1**

Liec.Dr.5, 299. – „Šeit runāts par paštaisniem, pašapmierinātiem cilvēkiem, kas paši sevi pievīluši, un tādēļ sludinātājiem pavēlēts saukt skaļi un atklāt to pārkāpumus. Tāds pienākums Dieva ļaužu labā ir veikts visos laikmetos, un tagad tas ir vajadzīgs vēl vairāk nekā jebkad agrāk”.

Garīgās dāvanas 2, 284. – „Sludinātājiem jāpasludina patiesība bez šaubīšanās, tādu kādu atrodam Dieva Vārdā. Lai patiesība ir griezīga(*skaidra kā bazūnes skaņa*)”.

4).*Ko mums atgādina Ecēhiēlim sacītie vārdi, kurš tika iecelts par Israēla nama sargu?* **Ec.3:17-21**

Liec.Dr.5.234. – „Tas ir Dievs, kas savās rokās tur dvēseļu likteni. Ne vienmēr Viņš ļaus sevi izsmiet, ne vienmēr ar Viņu varēs jokot. Virs zemes jau sākušās Viņa sodības. Trakojoši un briesmīgi negaisi sēj postu un nāvi, uguns iznīcina mežus un cilvēku pārpilnās pilsētas. Kuģu bojāeja un vētras gaida tos, kas dodas pāri jūrām, katastrofas un nelaimes apdraud tos, kas ceļo pa sauszemi.

Orkāni, zemestrīces, kari un bads strauji seko viens otram. Tomēr cilvēku sirdis ir tā nocietinājušās, ka nespēj izprast Dieva brīdinošo balsi. Tie nemeklēs vienīgo patvēruma vietu.

Daudzi, kas nolikti uz Ciānas mūriem, lai ar ērgļa skatu vērotu briesmu tuvošanos un laikā brīdinātu citus, paši ir aizmiguši. Tieši tie, kam šinī bīstamajā stundā vajadzētu būt visdarbīgākajiem un modrākajiem, savu pienākumu izpildē izturas nevērīgi un sevi aptraipa ar dvēseļu asinīm”.

Liec.Dr.2. 708. – „Brālis no sirds interesējās par tavu stāvokli, bet tu viņa palīdzību atraidīji. Viņš tev veltīja laiku un spēku; lietas tika kārtotas tev par labu, lai atņemtu tavus aizspriedumus un mantotu tevi patiesības pieņemšanai, līdz tavs kūtrums un neticība izsmēla brāļa pacietību.

Tad izmainījās viņa pūļu raksturs, un viņš tevi spieda izšķirties un rīkoties saskaņā ar gaismu un pierādījumiem, ko tu jau bijī saņēmis. Viņa nopietnās pūles tu nosauci par uzmākšanos un piespiešanu.

Te atklājās tavs ietiepīgais raksturs, tu sacēlies pret rīcību un atraidīji visu viņa cenšanos tev palīdzēt. Ar tādu nostāju tu kaitēji pats sev, padarīji mazdūšīgu brāli un kļuvi Dievam nepatīkams. Tavas izjūtas pret brāli nebija kristīgas. Tu lepojies ar savu pretestību viņa pūlēm tevis labā.

Kungs svētīja brāļa darbu, modinot ļaudis Šis darbs bija smags un pārbaudošs, un tu darīji savu daļu, lai tas tāds būtu. Tu nesaprati, cik smagu tu padarīji darbu tiem, kurus Dievs bija sūtījis ļaudīm pasniegt patiesību. Tie atdeva visus savus spēkus, lai novestu ļaudis pie izšķiršanās par patiesību, kamēr tu un citi sludinātāji stāvējāt viņam tieši ceļā.

Dievs darbojās caur Saviem kalpiem, lai vilktu ļaudis tuvāk patiesībai, bet sātans darbojās caur tevi un citiem sludinātājiem, lai strādniekus padarītu mazdūšīgus un iznīcinātu viņu pūles. Tieši tie ļaudis, kas sevi sauca par sargiem un kas varēja pirmie saņemt brīdinošo vārdu un sniegt to tālāk ļaudīm, ja viņi būtu stāvējuši Dieva padomā, patiesības pieņemšanā bija starp pēdējiem.

Ļaudis atradās priekšā saviem skolotājiem. Tie brīdinājumu pieņēma pat pirms sargiem, jo sargi bija neuzticīgi un gulēja savās sargu vietās”.

5).Kāds labums būtu no tā, ja nav tik daudz rājienu un brīdinājumu? Vai šāda situācija veicinātu Draudzes locekļu modrību, un arī tiem kas pievienosies Draudzei? 2.Pēt.2:17-22; Jņ.15:20

Laika zīmes 1.02.1883. – „Pievienošanās Draudzei ar neatjaunotām sirdīm, un, kuru dzīve nepazīst nekādas izmaiņas, ir Draudzes atslābuma avots. Šie fakti bieži tiek ignorēti. Ir zināmi sludinātāji un Draudzes, kurās kaislīgi vēlās nodrošināt Draudzes locekļu pieaugumu, ka netiek sniegtas uzticīgās Liecības pret nekristīgiem ieradumiem un darbībām... tiek prasīts ļoti maz pašuzpurēšanās un pašai dziedības, lai pieņemtu Dievbijīgu izskatu un ieraudzītu savu vārdu Draudzes sarakstā.

Šādā veidā daudzi pievienojās Draudzei bez iepriekšējas līguma noslēgšanas ar Kristu. Par to priecājas sātans. Šādi atgriezti ir viņa iedarbīgākie līdzstrādnieki. Viņi kalpo par tīkliem citu dvēselēm. Viņi ir – viltus gaismekļi un vilina tos kuri nav piesardzīgi, uz mūžīgu pazušanu.

Veltīgi ļaudis tiecās, šo kristīgi, šauro ceļu – taciņu, padarīt platu un patīkamu pasaulei. Kungs nav paplašinājis nedz iztaisnojis šauro – ērkšķaino ceļu.

Ja mēs gribam ieiet Dzīvībā, tad mums jāiet tas pats ceļš, kuru gāja Jēzus un Viņa mācekļi, - lēnprātības un pazemības ceļš, pašai dziedības un pašuzpurēšanās ceļš”.

6).*Kādas ir sekas, ja mūsu stāvoklis sludinātājiem paliek vienaldzīgs, nepamāca un nebrīdina mūs? Ec.33:6-9, 17-19*

Liec.Dr.5, 676. – „Ja Dieva tautā ir skaidri redzama netaisnība un maldi, un, ja Dieva kalpi izturas pret to vienaldzīgi, tad viņi patiesībā atbalsta un attaisno grēciniekus, un ir tikpat vainīgi un tikpat noteikti izsauks pār sevi Dieva nepatiku, jo arī viņiem būs jāatbild par vainīgā grēkiem.

Atklāsmē man norādīja uz daudziem piemēriem, kad Dieva kalpu nolaidīgā rīcība pret viņu vidū pastāvošajiem grēkiem un netaisnību izsauca Dieva nepatiku”.

7).*Vai tas norāda, ka mums jānes atbildība arī par citu grēkiem? 1.Sam.2:27-29*

Liec.Dr.3, 269. – „Ja Draudzes vadītāji ir nolaidīgi tādu grēku uzticīgā izmeklēšanā, kas izsauc Dieva nepatiku pār visu Draudzi, tad viņi kļūst atbildīgi par šiem grēkiem.

Bet pareiza pieeja cilvēku raksturiem prasa vissmalkāko darbu, kāds jeb kad cilvēkiem uzticēts. Ne visi spējīgi maldošiem aizrādīt. Ne visiem ir gudrības, lai rīkotos taisnīgi, ar mīlestību un žēlastību”.

Sentēvi un pravieši 578. – „Kam ir pārāk maz drosmes nosodīt ļaunumu, vai, kas kūtuma vai interešu trūkuma dēļ nepieliek nekādas nopietnas pūles, lai darītu tīru un skaidru ģimeni vai Dieva Draudzi, tie būs atbildīgi par bēdīgām sekām, kas var rasties sakarā ar viņu pavirši izpildīto pienākumu.

Mēs esam atbildīgi un par ļaunumu, kurus ar vecākiem vai ganam piederošu autoritāti bijām spēji novērst, it kā šos ļaunos darbus būtu darījuši paši”.

8).*Tomēr atskan maigas svētrunas, kuras dod sajūtu, ka esam uz pareizā ceļa un mums nedraud nekādas briesmas. Vai tas nenorāda, ka esam atbildīgi kā un ko sludinām? Jes.56:10; Jer.6:13-15; Jer.23:17, 20*

Pravieši un ķēniņi 140. – „Bieži sludinātās mierīgās svētrunas neatstāj paliekošu iespaidu. Bazūne neskan skaidri. Cilvēku sirds netiek skarta ar skaidrām, asām Dieva Vārda patiesībām”.

Garīgās dāvanas 2, 283-285. – „Draudzē atrodas grēki, kurus Dievs neieredz. Bet tie netiek atklāti, jo sargājas, lai iegūtu ienaidniekus. Tādēļ Draudzē zeļ pretestība pret skaidrām Liecībām...

Man tika rādīts, kāpēc sludinātājiem vairāk panākumu: viņi baidās aizskart jūtas un iegūt nepieklājīgu slavu. Tādā veidā viņi pazemina patiesības līmeni un noklusē, ja tas iespējams, mūsu ticības savdabīgumu.

Es redzēju, ka Dievs nevar godalgot par šādiem panākumiem. Patiesībai jātiek skaidri pasniegtai, un lēmuma pieņemšanai steidzīgi jāsasniedz sirds”.

Liec.Dr.5, 211. – „Un tā „*miers un drošība*” ir vārdi, kuri kļūs par saucieniem, kas nāk no šo cilvēku lūpām, kuri nekad savu balsi nepacels līdzīgi bazūnei, rādot Dieva ļaudīm viņu pārkāpumus un Jēkaba namam tā grēkus.

Šie mēmie suņi, kas nespēj riet, ir tie, kam jāizjūt apvainotā Dieva taisnīgā atriebība. Vīri, jaunavas un mazi bērni — visi kopā iet bojā”.

Pārdomām: *Pravieši un ķēniņi 141.* – „Darbinieki, kas cenšas izpatikt cilvēkiem, kuri sauc: „*Miers, miers!*”, kad Dievs nav sacījis: “*Miers*”, lai pazemo sirdi Dieva priekšā, lūdzot piedošanu par savu negodīgumu un morālās drosmes trūkumu!

Ne jau mīlestība uz tuvāko ierosina tos mīkstināt uzticēto vēsti, bet gan patmīlība un vēlēšanās apmierināt tieksmi pēc ērtībām un vieglas dzīves.

Patiesa mīlestība vispirms meklē Dieva godu un dvēseļu pestīšanu. Kas vadās no tādas mīlestības, tas neizvairīsies no patiesības teikšanas, lai sevi pasargātu no nepatīkamām sekām, ko var izsaukt šāda atklāta runāšana.

Ja kādai dvēselei draud briesmas, Dieva kalpi nedomās par sevi, bet nesīs viņiem uzticēto vēsti, atsacīdamies atvainot vai saudzēt ļaunumu”.

7.TĒMA

Sagatavosimies 15. februāra Sabatam

VILTUS GANI

Atmiņas pants: „Bet mēs, atraisījušies no slepenām kauna lietām, nedzīvojam viltībā, nedz viltojam Dieva vārdu, bet, pauzdami patiesību, nostājamies nevainojami katra cilvēka sirdsapziņai Dieva priekšā. Ja mūsu evaņģēlijs ir aizsegts, tad tas ir aizsegts tiem, kas pazūd, kuriem šis pasaules dievs ir apstulbojis neticīgo sirdi, ka tiem nespīd Kristus godības evaņģēlija gaišums, kas ir Dieva attēls. Jo mēs nesludinām paši sevi, bet Kristu Jēzu, To Kungu, mēs paši esam jūsu kalpi, Jēzus sūtīti” (2.Kor.4:2-5).

Evaņģelizācija 693. - „Gandrīz neapzināti tika sacelti šķēršļi taisnajā, šaurajā ceļā. Uz ceļa krustām tika novietoti klupšanas akmeņi, taču tie tiks novelti. Viltus ganu uzceltie žogi, kas līdz tam aplenca Kunga Ganāmpulkus, izzudīs kā nebijuši; tūkstoši izies gaismā un darbosies, lai šo gaismu izplatītu.

Debesu būtnes strādās kopā ar cilvēkiem. Iedrošinātā Draudze tiešām celsies un tiks apgaismota, veltot šai cīņai visu savu svēto enerģiju. Tā piepildīsies Dieva iecere un pazudušās pērles tiks atrastas!”.

1).Ko saka Kungs pa viltus sludinātāju maigajām svētrunām un vēstīm no Kunga vārdā? Jer.14:13-14; Jer.50:6

Liec.Dr.1, 321. – „Šajā briesmīgajā laikā, tieši pirms Kristus Otrās Atnākšanas, uzticīgajiem Dieva sludinātājiem būs jānes vēl norādošāka, asāka Liecība par to, ko nesa Jānis Kristītājs.

Atbildīgs un svarīgs darbs ir viņu priekšā; un *tos, kas runā glaimojošas, patīkamas lietas, Dievs neatzīs par Saviem avju ganiem*. Uz viņiem gulstas briesmīgs „vai”.

Garīgās dāvanas 2, 285. – „Kā viltus sludinātāji sludina „mieru” un patīkamas lietas, tā arī Dieva kalpiem pienākas pilnā balsī saukt un neklusēt, bet sekas uzticēt Kungam”.

2). *Vai patiešām Dievs pieļauj, ka vadošie brāļi kļūst par pavedinātājiem?* **Jes.9:15; Jes.3:12; Jer.23:1-3**

Liec.Dr.5, 88. – „Sludinātājos un skolotājos īstais misijas gars ir panīcis. Tomēr Kristus Nākšana tagad ir tuvāk nekā tad, kad kļuvām ticīgi. Katra aizejošā diena samazina laiku brīdinājuma vēsts pasludināšanai pasaulē.

Kaut šodien mēs Dieva priekšā pienestu vairāk sirsnīgu aizlūgšanu, kaut valdītu lielāka pazemība, lielāka skaidrība un daudz stingrāka ticība!

Mums visiem pastāvīgi draud briesmas. Es brīdinu Draudzi sargāties no tiem, kas citiem sludina Dzīvības Vārdu, bet sevī nekopj pazemības un pašizliedzības garu, ko tas māca. Uz šādiem vīriem krīzes laikā nevar paļauties”.

3). *Kā pravietis Miha un Dieva kalpone, apraksta mūsu sludinātāju stāvokli?* **Mih.3:1, 5**

Liec.Dr.5, 78. – „Es apliecinu, ka ne mazums sludinātāju, kas stāv klausītāju priekšā, izskaidrojot Rakstus, ir apraiptīti. Viņu sirds ir samaitāta, bet rokas — netīras”.

Agrīnie raksti 62-63. – „Es redzēju arī to, ka Dievam ir vēstneši, kurus Viņš gribētu izlietot Savā darbā, bet tie nav tam gatavi. Tie ir pārāk pavirši un nenopietni, lai atstātu labu iespaidu uz Ganāmpulku; tie nejut darba svarīgumu un dvēseļu dārgo vērtību, tā kā tas jājut Dieva vēstnešiem, kas vēlas darboties dvēseļu glābšanā. Eņģelis sacīja: „Šķīstiet sevi, jūs, kas nesiet Kunga traukus!”.

Šādi vēstnieki nesīs mazvērtīgus augļus, līdz brīdim, kamēr pilnīgi nenodosies Kungam un nesajūtīs pēdējās žēlastības vēsts svarīgumu un svētumu, kuru nes izkaisītajam Ganāmpulkam. Daži, kas nav Dieva aicināti, ir gatavi iet pasludināt vēsti, bet ja tie sajustu šī pienākuma patieso atbildību un svarīgumu, tad ļoti atrautos un līdz ar apustuli sacītu: „*Kurš tam ir derīgs?*”.

Viens no iemesliem, kāpēc tie labprātīgi vēlās iet un pasludināt vēsti, ir tas, ka Dievs nav licis tiem sajust vēsts pasludināšanas smagumu. Ne visiem, kas sludinājuši pirmo un otro eņģeļa vēsti, būs jāpasludina arī trešā, pat ja tie to pilnīgi pieņēmuši.

Kaut arī pieņēmuši „*Trīs eņģeļu vēsti*” tie dziļi sapinušies maldos un pieļauj tik daudz kļūdu, ka var izglābt tikai savas dvēseles. Ja tie uzņemtos līdzcilvēku glābšanu, tad vestu viņus uz pazušanu.

Es redzēju, ka tie, kuri iekļuvuši dziļā fanātismā, būs pirmie, kas steigsies darbā, pirms Dievs tos sūtīs, pirms tie atbrīvosies no saviem maldiem. Neatšķirot maldus no patiesības, tie baros Dieva ganām pulku ar nepiemērotu barību, līdz tie taps slimi un aizies bojā.

Es redzēju, ka tiem nepieciešama vairākkārtīga šķīstīšana. Tie jāatbrīvo no visiem maldiem, jo savādāk tie nekad neiemantos Dieva Valstību.

Vēstneši nevar paļauties uz zināšanām un spriedumiem, kas nāk no tiem, kas dzīvo maldos un fanātismā. Tiem vairāk jāuzticas tiem, kas dzīvo patiesībā nevis rīkojās neapdomīgi un neprātīgi.

Daudzi rīkojās neapdomīgi un misijas darbā sūta tos, kuri tikko pieņēmuši tagadējo patiesību; tiem pašiem vēl daudz jāmacās un jācenšas, pirmkārt jau tādēļ, lai paši ieņemtu pareizu stāvokli Dieva priekšā, nevis lai rādītu ceļu citiem”.

Audzināšana 40. – „Par praviešiem saucās arī tie, kuri, neskatoties uz to, ka nebija tiešā Gara vadībā, tomēr bija Dieva aicināti pamācīt sadzīves lietās un Dieva ceļos”.

4).*Kāpēc sludinātāji joprojām bauda Draudzes locekļu mīlestību? Jer.5:31; Jes.30:9-10*

Viena diena ar Dievu 55. – „Liekulība Dievam ir īpaši pretīga. Liela daļa cilvēku, kas apgalvo, ka pazīst patiesību, dod priekšroku mīlīgām un viņus netraucējošām vēstīm. Viņi vēlas piemērotus, spējīgus sludinātājus, kas nesatrauktu viņu sirdsapziņu ar patiesības atklāšanu. Viņi izvēlas vīrus, kas tiem glaimo un viņi savukārt glaimo sludinātājam, kas parāda šādu „*labo garu*”, bet nonievā uzticīgos Dieva kalpus”.

5). *Protams, tas ir nepatīkami, ja visu laiku tiek pievērsta uzmanības taviem grēkiem. Vai nebūtu labāk, ja mēs vairāk runātu par Kristus mīlestību? Vai mazliet liberālāk, tad nevienam nebūtu jājūtas sāpinātam? Kāda būs mūsu atbilde Kungam? Mih.6:3*

Izmeklētās vēstis 3, 64. – „Brālis E. man iesaka, ka tautai labāk patiktu, ja es varbūt mazāk runātu par pienākumiem un vairāk par Jēzus mīlestību. Es gribu sacīt tā, kā liek Kunga Gars. Dievs labāk zina, kas vajadzīgs šai tautai”.

Izmeklētās vēstis 3, 155. – „Šī svētulīgā reliģija, kura samazina grēka smagumu un vienmēr piesedzas ar Dieva mīlestību pie grēcinieka, liek grēciniekam ticēt, ka Dievs viņu glābs, neskatoties uz to, ka viņš grēko un apzinās, ka tas ir grēks.

Šādu ceļu iet daudzi, kuri paziņo, ka viņi tic šī laika patiesībai. Viņu dzīve nesakrīt ar patiesību un tāpēc vairs nav spēka pārliecināt un atgriezt sirdi. Nepieciešami sasprindzināt visus savus nervus, garīgos spēkus un muskuļus, lai pārrautu attiecības ar šo pasauli – viņas paradumiem, manierēm un ieradumiem”.

6). *Vai aptveram, ka Dieva sūtīts, brīdinošs sludinātājs, vienmēr ir nemīlams; bet sludinātājs, kurš tikai mierinoši izceļ Jēzus mīlestību, ciešanas un žēlastību, ir tautas mīlulis? 2.Lku.18:12; 2.Lku.19:10*

Viena diena ar Dievu 55. – „Daudzi slavē sludinātāju, kam patīk runāt par Jēzus laipnību, žēlastību un mīlestību, un, kas īpašā kārtā

neuzsver mūsu pienākumus, kas nebrīdina no liekulības briesmām un nestāsta par Dieva dusmu šausmām”.

Liec.Dr.5, 676. – „Atklāsmē man norādīja uz daudziem piemēriem, kad Dieva kalpu nolaidīgā rīcība pret viņu vidū pastāvošajiem grēkiem un netaisnību izsauca Dieva nepatiku.

Kas šīs netaisnības atvaino, tos ļaudis uzskata par patīkamiem un laipniem tikai tāpēc vien, ka viņi izvairījušies pildīt Svētajos Rakstos izteikto pienākumu. Uzdevums nebija patīkams viņu jūtām, tāpēc viņi no tā izvairījās”.

Liec.Dr.3, 302. – „Daudzi, kas sevi atzīst par kristiešiem, raugās uz vīriem, kas nenorāj un nenosoda grēku un netaisnību, kā uz Dievbijīgiem vīriem un patiesiem kristiešiem, kamēr tiem, kas droši stāv par patiesību, un, kas savā taisnīgumā nepakļaujas nesvētiem iespaidiem, pēc viņu domām trūkst Dievbijības un kristīga gara.

Tie, kuri par katru cenu aizstāv Dieva godu un patiesības skaidrību, tiem būs jāpiedzīvo daudzkārtīgi pārbaudījumi, kā mūsu Pestītājam kārdināšanu tuksnesī.

Kamēr tie, kam ir pakļāvīgs raksturs, kam nav drosmes nosodīt netaisnību, bet, kas atturīgi klusē izšķirošos brīžos, kad ar savu iespaidu vajadzētu aizstāvēt patiesību, neskatoties uz lielo spiedienu no apkārtējo puses, spētu izvairīties no daudzām sirdssāpēm un grūtībām, bet tie vienlaikus zaudēs lielo atalgojumu un pestīšanu”.

7).*Ir sacīts Liec.Dr.1, 321: „Tos, kas runā glaimojošas, patīkamas lietas, Dievs neatzīs par Saviem avju ganiem. Uz viņiem gulstas briesmīgs „vai”. Bet kā būs ar tiem, kuri atbalsta tādus „ganus”?* **Rom.2:8**

Liec.Dr.1, 261. – „Briesmīgs “vai” pār tiem, kas sludina patiesību, bet nav tās svētoti, tā arī pār tiem, kuri gatavi pieņemt un paturēt nesvētījušos cilvēku, lai viņš nesludinātu viņiem patiesību pēdējam laikam”.

Liec.Dr.2, 552. – „Kā „vai” ir izteikts, kas sludina patiesību, nesvētījušies sirdī un dzīvē, tāpat „vai” ir izteikts pār tiem, kas

pieņem garīgā darbā un uztur nesvētījušos cilvēkus, tomēr skaidrs, ka šie cilvēki neatbilst attiecīgajam svētajam aicinājumam”.

Pārdomām: *Vēstule 86, 1900.* – „Ar tiem, kuri bezkaunīgi nostājās pret Dievu, notiks pēc vārdiem, kas sacīti Atklāsmes grāmatā 6:15-17. Tajās pašās alās un aizās atklās senos Rokrakstus, kuri satur patiesību, kas liecina pret viņiem.

Gani, kuri avis veda pa maldu ceļiem, izdzirdēs viņiem izteiktus personīgus apvainojumus: „*Tie esat jūs, kas nozagāt patiesības gaismu. Jūs sacījāt mums, ka Dieva Likums ir atcelts un tas ir verdzības jūgs.*

Tieši jūs pasludinājāt maldu doktrīnas, kad mums likās, ka Adventistiem ir patiesā mācība. Tagad mūsu asinis ir uz jūsu mācītāju apģērbiem... Vai tagad dosiet izpirkumu par manu dvēseli?..

Ko mums tagad darīt, ja esam dzirdējuši kā jūs sagrozāt Rakstus un melus pasniedzat kā patiesību, - un, ja mēs būtu pieņēmuši patiesību, - tā mūs glābtu?”.

Veltīgi būs vaidi, kad Kristus Atnāks, lai atklātu Savu atriebību tiem, kuri mācīja cilvēkus mīdīt kājām Dieva Sabatu, nogāzt pie zemes Viņa Piemiņas iestādījumu, kas aizveda tautu projām no Viņa bagātīgajām ganībām.

Tiem, kuri uzticējās viltus ganiem, bija Dieva Vārds, un viņi varēja no tā patstāvīgi mācīties. Viņi zina, ka Dievs sodīs katru cilvēku, kuru apspīdējusi patiesības gaisma, un kuri novērsušies no gaismas, tāpēc, ka sekošana viņam liek domāt par pašuzupurēšanos un krustu.

Kalni un akmeņi nevar viņus aizsegt no sašutuma, kas Sēd goda krēslā un no Jēra dusmām”.

8.TĒMA

Sagatavosimies 22. februāra Sabatam

DIEVS AICINĀS CITUS

Atmiņas pants: „**Bet kā, lai piesauc, Kam nav ticējuši? Un kā, lai tic Tam, par ko nav dzirdējuši? Bet kā, lai dzird, kad nav,**

kas sludina? Un kā, lai sludina, kad nav sūtīti? Ir rakstīts: cik tīkamas to kājas, kas pauž labo vēsti!” (Rom.10:14 -15).

Liec.Dr.5. 722. - „Bet ir daži, kas neaug līdz ar darbu; nepiemērojoties tā pieaugošajām prasībām, tie pieļauj, ka darbs viņus tālu pārāug, un tāpēc izrādās nespējīgi saprast sava laika lielās vajadzības, kā arī tās apmierināt.

Kad vīri, kurus Dievs sagatavo nest atbildības darbā, ķeras pie tā mazliet savādākā veidā, nekā tas līdz šim ir vadīts, tad vecākajiem strādniekiem vajadzētu būt uzmanīgiem, lai viņu rīcībai nebūtu tāds raksturs, kas šos palīgus kavētu vai ierobežotu darbu.

Daži nespēj saprast zināmu pasākumu svarīgumu vienkārši tāpēc, ka viņi nesaskata, kas darbam neatliekami vajadzīgs visā tā plašumā, un paši neizjūt nastu, ko Dievs sevišķi uzlicis citiem cilvēkiem.

Tiem, kas nav īpaši sagatavoti darīt kādu zināmu darbu, jāšargās, ka viņi nestāv ceļā citiem un netraucē piepildīt Dieva nodomu”.

1).Ja retais sludinātājs atbilst augstajam aicinājumam, tad, kura pienākums būtu izpildīt šo uzdevumu? Gal.1:9; 1.Tim.6:17-21

Liec.Dr.5. 80-81. – „Strauji tuvojas ļoti grūtas un apjukuma pilnas dienas. Sātans, pieņēmis eņģeļa izskatu, pievils, ja iespējams, pat izredzētos. Tad būs daudz dievu un daudz kungu. Pūtīs dažādu mācību vēji.

Tie, kas augstāko godu parādījuši „*gudrībai*”, ko nepatiesi tā sauc, tad vairs nebūs vadoņi. Tie, kas uzticējušies prātam, ģēnijam un talantam, tad nestāvēs dažādo nodaļu ierindas priekšgalā. Viņi nav gājuši kopsolī ar gaismu.

Tie, kas izrādījušies neuzticami, ganāmpulku vairs nevadīs. Pēdējā svinīgajā darbā piedalīsies maz lielu vīru. Tie ir pašapmierināti, neatkarīgi no Dieva, un Viņš tādus nevar pielietot.

Kungam ir uzticīgi kalpotāji, kurus Viņš vedīs pie gaismas caur sijāšanu pārbaudes laiku. Daudzas zvaigznes, kuru spožumu apbrīnojām, izdzisis tumsā. Tagad mūsu acīm ir apslēpti dārgi

cilvēki, kas savus ceļus nav locījuši Baala priekšā. Viņiem nav bijusi gaisma, kas tik bagātīgi ir spīdējusi pār jums.

Zem rupjas un nepievilcīgas ārienes var atklāties īsta kristīga rakstura pilnīgais krāšņums. Vējš aiznesīs pelavas līdzīgi mākonim pat no tām vietām, kur mēs redzam tikai bagātīgus kviešu krājumus. Visi, kas pieņem Svētnīcas greznojumus, bet neietērpjas Kristus taisnībā, tiks apkaunoti savā kailumā.

Kad kokus, kas nebūs nesuši augļus, nocirtīs tāpēc, ka tie velti aizņēmuši zemi, kad liels pulks viltus brāļu tiks saskaitīti un atšķirti no pārējiem, patiesajiem, tad skatam atklāsies tie, kas bija neredzami, un ar Ozianna saucieniem tie nostāsies zem Kristus karoga”.

Pravieši un kēniņi 186-187. – „Dieva darbam virs zemes noslēdzoties, Viņa Bauslības karogs tiks augstu pacelts pār pasauli. Var izplatīties maldīgas reliģijas, var vairoties noziegumi, un daudzu mīlestība var izdzist.

Notikumus Golgātā var neievērot un tumsība līdzīgi līķautam var pārklāt pasauli. Pret patiesību var vērsties visa pasaule, un atkārtoti var tikt radīta sazvērestība aiz sazvērestības, lai iznīcinātu Dieva ļaudis, bet lielākajā briesmu brīdī Elijas Dievs sūtīs Savus vēstnešus - neviens nevarēs viņus apklusināt.

Atskanēs spēcīga atmaskošanas balss. Kunga sūtņi droši un atklāti apsūdzēs Draudzi par savienošanos ar pasauli”.

2). *Vai tas nozīmē, ka vienkāršie Draudzes locekļi tiek aicināti lūgt par drošsirdību un izteikt Draudzei skaidrus vārdus?* **Ec.3:4-11; Lūk.19:14**

Izm.v.2, 153. – „Dievs aicina tos, kuri ir stingri ticībā. Viņam nav vajadzīgi tie, kuri ir mazdūšīgi un klibo uz abām pusēm vajadzīgā brīdī. Viņš vēlas tādus, kas norāda uz viltus darbību un sacīs: „*Tas nesaskan ar Dieva gribu*”.

Pravieši un kēniņi 140. – „Arī šodien nepieciešama stingra, bargi atmaskojoša balss. Smagi grēki cilvēkus ir šķīruši no Dieva. Neticība kļuvusi moderna. „*Mēs negribam, ka Šis pār mums valda*”, – tā tagad ir tūkstošu valoda. Bieži sludinātās mierīgās svētrunas

neatstāj paliekošu iespaidu. Bazūne neskan skaidri. Cilvēku sirdis netiek caururbtas ar skaidrām, asām Dieva Vārda patiesībām.

Ir daudz vārda kristiešu, kas, ja tiem būtu jāatklāj viņu īstās jūtas, sacītu: „*Kāpēc tik skaidri jārunā?*”...

Tā ir sprieduši vīri, kam vajadzēja būt uzticīgiem Dieva Bauslības sargiem, līdz pasaules gudrība ieņēmusi ticības vietu un grēks palicis nenorāts. Kad atkal Draudzē atskanēs uzticīga norājoša balss?”

Liec.Dr.5. 676. – „Dieva Gara pārbaudošā Liecība atšķirs no Israēla cilvēkus, kas vienmēr ir karojuši pret tiem līdzekļiem, kurus Dievs nozīmējis, lai pasargātu Draudzi no samaitātības. Netaisnība ir jānosauc par netaisnību. Smagie grēki ir jānosauc to īstajā vārdā.

Visiem Dieva ļaudīm ir jāiet Dievam tuvāk... Tad viņi grēku ieraudzīs patiesā gaismā un sapratīs, cik riebīgs tas ir Dieva acīs.

Draudzē jādzīvo skaidram, noteiktam Liecību vārdam, vai arī Dieva lāsts pār Viņa ļaudīm nāks tikpat noteikti kā pār seno Israēlu tā grēku dēļ”.

Kristīgie vadītāji 59. – „Neuzticieties cilvēku spriedumam, kuri parāda iecietību izsmieklam un patiesības sagrozīšanai, vai ņemt vērā viņu padomus un lēmumus. Pirms sākam apņēmīgi darboties Dieva darbā, nepieciešami saņemt Dievišķu atbalstu”.

Liec.Dr.5. 160. – „Tagad vajadzīgi cilvēki, kas nelokāmi un bezbailīgi sludina visu Dieva gribu pilnā mērā; cilvēki, kas neguļ kā pārējie, bet kas ir sardzē un skaidrā prātā”.

3).*Vai nav nopietni, mīlestības pilni, draudzības, un lūgšanu vīri, kuri patiešām ieinteresēti Dieva darbā? Bet kā ar tiem, kas neņem vērā un nicina Kunga padomu? 1.Sam.2:30*

Liec.Dr.4. 517. – „Ēlis bija lēns, mīlīgs un laipns cilvēks un bija patiesi ieinteresēts kalpošanā Dievam un Viņa lietas uzplaukumā. Viņš bija cilvēks, kurš smēla spēku lūgšanās. Viņš nekad nesacēlās pret Dieva Vārdu. Tomēr viņam bija trūkums.

Viņam trūka rakstura spēka norāt grēku un taisnīgi izturaties pret grēcinieku, lai Dievs varētu paļauties, ka viņš Izraēlu uzturēs

šķīstu. Viņš ticībai nepievienoja drosmi un spēku pateikt „nē” īstā brīdī un īstā vietā.

Grēks paliek grēks, un taisnība paliek taisnība. Ir jāļauj skanēt brīdinošajai bazūnei. Mēs dzīvojam briesmīgi bezdievīgā laikā. Kalpošanu Dievam sagrozīs, ja katrā pienākuma posteni neatradīsies sevišķi modri cilvēki.

Tagad nevienam nav tiesības iegrimt ne u z brīdī savtīgās ērtībās. Nevienam no Dieva teiktajiem vārdiem nedrīkst atļaut krist zemē”.

4).*Par kādām rakstura īpašībām jums nepieciešami lūgt?*
Ebr.13:18; Ef.3:16-21

Soli pie Kristus 95. – „Velns apņēma ar tumsu tos, kas lūgšanu atstāj novārtā. Ienaidnieka iečukstētās kārdināšanas vilina tos uz grēku. Tas viss tikai tāpēc, ka viņi neizlieto iespējas, ko Kungs tiem sagādājis, dodams priekšrocību lūgt.

Kāpēc gan Dieva dēli un meitas tik nelabprāt lūdz, ja lūgšana ir atslēga ticības rokās Debesu dārgumu glabātuves atvēršanai, kur glabājas Visvarenā neizmērojamās iespējas?

Bez modrības un nenogurstošas lūgšanas jums draud briesmas kļūt bezrūpīgiem un novirzīties no patiesā ceļa”.

Liec.Dr.5, 560. – „Jums jābūt nomodā, lai rosīgā darba dzīve nekļūst par iemeslu nevērībai pret lūgšanām tieši tad, kad jums sevišķi nepieciešams lūgšanās iegūstamais spēks. Draud briesmas, ka pārmērīga nodošanās darbam no dvēseles var izstumt Dievbijību.

Liels ļaunums - ir atturēt dvēseli no Debesu gudrības un spēka, kas tā vien gaida, lai jūs to izlūgtos. Jums vajadzīgs apgaismojums, ko vienīgi Dievs var dot. Neviens nav spējīgs kārtot savus darījumus, ja viņam nav šīs gudrības”.

Kristus dziedinošā kalpošana 513. – „Gan sava darba, gan brīvā laika, gan arī laulības dzīves attiecības sāciet ar dedzīgām, pazemīgām lūgšanām. Tā jūs pierādīsiet, ka godiniet Dievu, un Dievs pagodinās jūs.

Lūdziet mazdūšības brīžos. Savā grūtsirdībā cieši aizveriet lūpas citu skatam, neapņēnojiet citu cilvēku taku, bet visu izstāstiet

Jēzum. Sniedzieties pēc palīdzības. Savā nespēkā paļaujieties uz bezgalīgo spēku.

Lūdziet no Viņa pazemību, gudrību, drosmi un pieaugšanu ticībā, lai spētu ieraudzīt Dieva gaismu un priecātos Viņa mīlestībā”.

5).Pie kā noved pašpārlicinātība Draudzē, kad šķiet, ka viss ir pilnīgā kārtībā? Bet, kad atskan Dieva Vārds, kādēļ tad brīdinājumi netiek nopietni pieņemti, it kā sludinātājs nebūtu pie pilna prāta?

Ap.d.2:13; Jņ.10:20; Mt.27:1; Jņ.1:12

Liec.Dr.3, 261. – „Senos laikos, kad Dievs sūtīja Eliju ar vēsti pie ļaudīm, tie neievēroja viņa brīdinājumus. Viņi to uzskatīja par nevajadzīgi bargu. Viņi pat domāja, ka viņš ir zaudējis savu veselo saprātu, jo viņš šos ļaudis, kas bauda Dieva labvēlību, apsūdzēja par grēciniekiem un rādīja, ka viņu noziegumi ir tik smagi, ka izsauc Dieva sodu.

Sātans un viņa karapulki niknumā nostājas pret tiem, kas nes brīdinājuma vēsti un norāj grēku. Nesvētījušies ļaudis vienmēr būs vienoti ar dvēseļu ienaidnieku, lai padarītu uzticamo Dieva kalpu darbu cik vien, iespējams, grūtu”.

Kristīgie vadītāji 19. – „Nepieļaujiet, ka nenovēlība piepilda jūsu sirdi tādēļ, ka nepareizi rīkojās ļaudis, kuri ieņem atbildīgas vietas. Viņi tiks tiesāti pēc viņu darbiem. Jums tikai nepieciešami viņus žēlot lūgt par viņiem. Kungam ir zināmi viņu negodīgie darījumi, un Viņš tiem algu dos pēc nopelna.

Kungs atalgo katru nesavtīgu rīcību. Lūdziet no sirds un dvēseles, saucot: „*Dievs, liec manā prātā un sirdī Tava svētā Likuma atzinumu, kas ir Tava rakstura atspulgs. Ļauj man ticībā pieņemt Tavus bez mēra varenos un dārgos apsollījumus, lai izpildot uzticētos darbus un pienākumus man būtu svešas klupšanas un vilšanās, un tomēr, lai es staigātu Tavā priekšā bijībā un svētumā*”.

6).*Ja es domāju, ka mans iespāids un mana balss Draudzē daudz ko nozīmē, tad kāda būs mana attieksme lasot šos Rakstu Vārdus? Jes.8:20; Jes.34:16; Ec.20:11; Mt.21:42*

Liecības sludinātājiem 105-106. – „Mums nav tiesību tā domāt kā to darīja jūdi, ka mūsu viedoklis un priekšstats – nekļūdīgs,... Mums nepieciešami mācīties Bībeli ne jau, lai apstiprinātu agrāk veidoto izpratni, bet ar vienīgu mērķi uzzināt, ko sacīja Dievs.

Daži brāļi baidās, ja viņi atzīs savu maldīšanos kaut vienā punktā, tas pamodinās citus šaubīties visā patiesībā. Tāpēc viņi pieņēma lēmumu, ka nedrīkst atbalstīt patstāvīgu Bībeles izpēti, lai tā neizsauktu strīdus un šķelšanos.

Bet, ja izpēte dod tādus rezultātus, jo ātrāk tas notiks, jo labāk. Ja dažiem cilvēkiem ticība Dieva Vārdam neiztur pārbaudi, jo ātrāk atklājās, jo labāk, lai viņiem radītos iespēja ieraudzīt savu maldīšanos. Nedrīkst paļauties uz it kā kādreiz pieņemto pozīciju vai iepriekš pieņemto nostāju, kura nedrīkst mainīties. Bezgrēcīgs ir tikai Tas, Kas ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība.

Ļaudis, kuri atļauj aizspriedumiem traucēt pieņemt patiesības, nevar saņemt Dievišķu apgaismību. Kad mēs dzirdam paskaidrojumu par kādu Bībeles jautājumu, kuri aizstāv attiecīgo viedokli, daudzi nejautā, vai tā ir patiesība un vai ir harmonijā ar Dieva Vārdu.

Un ja to aizstāv ne tie, kuri viņiem patīk, tad tas netiek pieņemts. Viņi tik ļoti ir apmierināti ar savām personīgām idejām, ka ne tikai nevēlas izpētīt Bībeles pierādījumus ar vēlēšanos mācīties, bet atsakās pat attīstīt interesi dēļ saviem aizspriedumiem.

Kungs bieži darbojas tur, kur mēs Viņu vismazāk gaidām. Viņš pārsteidz mūs, atklājot Savu spēku caur cilvēkiem, kurus Viņš Pats izredzējis, tai pašā laikā paejot garām cilvēkiem, kurus mēs uzskatām par Viņa gaismas nesējiem. Dievs vēlas, lai mēs pieņemtu patiesību pateicoties tās klātesošām īpašībām, jo tā ir – patiesība.

Bībeli nedrīkst tulkot pieskaņojot cilvēcīgai izpratnei, lai arī cik ilgi kāda izpratne pareizi skaitītos. Mums nav tiesību pieņemt komentētāja viedokli par Dieva balsi. Viņi ir tādi paši mirstīgie, kā

mēs ar jums. Visiem Dievs devis spējas domāt. Mūsu pienākums pieņemt Bībeli ar tās izskaidrojumiem”.

Pārdomām: *Liec.Dr.7, 139.* – „Mūsu darba galvenos vilcienus iezīmē pravietojums, ko piepildīja Jāņa misija – „*Sataisiet Kungam ceļu, dariet līdzenas Viņa tekas*” (Mat.3:3). Kā Jānis sagatavoja ceļu Pestītāja Pirmajai Atnākšanai, tā mums jāgatavo ceļš Viņa Otrai Atnākšanai.

Mūsu izdevniecību iestādēm jāpaaugstina kājām samīto Dieva Likumu prasības. Stāvot pasaules priekšā kā reformatoriem, mums jānorāda uz Dieva Likumiem kā uz visu paliekošu reformu Pamata.

Skaidri un nepārprotami mums jāsludina nepieciešamība paklausīt visiem Dieva Baušļiem. Kristus mīlestības ierosinātiem, mums jāsadarbojas ar Viņu, uzceļot vecās posta vietas un atjaunojot pagājušo cilšu Pamatus.

Mums jāstrādā kā plaisu aizmūrētājiem, kā ceļu atjaunotājiem. Pateicoties Dievišķai Liecībai, Sabatam jāklūst par Liecinieku, kas pastāvīgi atgādina par Dievu, saistot uzmanību un pamodinot vēlēšanos pētīt Rakstus, kas savukārt pievērsīs cilvēku prātu Radītājam”.

9.TĒMA

Sagatavosimies 1. marta Sabatam

PRETOŠANĀS

Izm.v.2, 13. - „Dieva ļaudīm tuvojas bēdu laiks, bet mums nevajag vienmēr uz to norādīt un likt tikai par to domāt. Dieva tautas vidū jānotiek sijāšanai: bet tā nav tagadējā patiesība, kas jānes Draudzēm. Sijāšana ir sekas ko izraisīs atteikšanās no Patiesības”.

Atmiņas pants: „**Svētīgi taisnības dēļ vajātie, jo tiem pieder Debesu valstība. Svētīgi jūs esat, ja jūs lamā un vajā, un ar meliem par jums runā visu ļaunu Manis dēļ. Esiet priecīgi un līksmi, jo jūsu alga ir liela debesīs, jo tā tie vajājuši praviešus, kas pirms jums bija**” (Mat.5:10 -12).

1).*Vai arī šodien pret uzticīgajiem tiks vērsta pretestība un viņu neatzīšana? Jer.7:13, 25-26; Jer.35:14-15*

Garīgās dāvanas 2, 283-284. – „Pretestība skaidrajām Liecībām sākās Draudzē. Daudzi nebūs spējīgi tās panest. Viņi grib, lai ar viņiem runā maigi. Un, ja lieta skar dažu locekļu liekulību, tad viņi sāk žēloties par aso toni un nostājas kļūdījušos pusē.

Līdzīgi sarunājoties Ahabam ar Eliju: „*Vai tu esi tas, kas Israēlu ievēd nelaimē?*”. Viņi ir gatavi uz tiem skatīties ar neuzticību un šaubām, kuri pasludina skaidrās Liecības. Un kā Ahabs, tie skatās caur pirkstiem uz liekulību, kad tiek izsacīti nepieciešamie aizrādījumi un nosodījumi.

Kad Draudze novēršas no Dieva, viņi noniecina skaidrās Liecības un žēlojās par skarbumu un stingrību. Tas ir nožēlojams stāvoklis remdenai Draudzei... Es redzēju, ka kādi bija gatavi sacelties pret skaidro Liecību, jo tā nesaistās ar viņu iedzimtām jūtām. Tie labāk dod priekšroku, lai ar viņiem runātu patīkamas lietas, un lai pasludinātu: „*Miers, miers!*”. *Es redzēju, ka Draudze atrodas tādā bīstamā stāvoklī, kā nekad agrāk.* Tikai nedaudziem ir ticības piedzīvojumi. Sijāšanai jānotiek drīz, lai attīrītu Draudzi...”

Pravieši un kēniņi 437. – „Opozīcijas gars pret pārmetumiem, kas noveda pie Jeremijas vajāšanas un apcietināšanas, pastāv vēl šodien. Daudzi atsakās ievērot atkārtotus brīdinājumus, to vietā labprāt uzklautos viltus mācītājus, kas glaimo godkārei un nepiemin viņu ļaunos darbus. Bēdu laikā tādi būs bez patvēruma un Debesu aizsardzības.

Dieva izredzētiem kalpiem droši un pacietīgi jāpanes grūtības un ciešanas, ko sagādā rājienu neievērošana un viņu vārdu un Liecību sagrozīšana. Tiem uzticīgi jāturpina strādāt Dieva darbā, vienmēr pieminot, ka arī praviešiem senatnē un cilvēces Glābējam, un Viņa apustuļiem Vārda dēļ bija jācieš zaimi un vajāšanas”.

2).*Kā mēs šodien uztveram novirzīšanos no dzīvā Dieva Vārda? 5.Moz.9:16; Rom.3:12; Jņ.6:64-66*

Cildiniet Jēzu Kristu 316. – „Nevienai dvēselei nevajadzētu žēloties par Dieva kalpiem, kuri nāk pie mums ar Debesu Vēsti. Lai neviens viņus nenosoda, sakot: „*Viņi ir pārāk stingri, viņi ir pārāk tieši!*”. Viņi jūt vajadzību runāt skaidri, un, vai tad patiešām nav nepieciešamība?”

Klausītāju ausīs Kungs izsauks žvadzēšanu, ja viņi nevēlēsies uz klausīt Viņa Balsi vai Vēsti. Viņš draud sodīt tos, kuri pretojās Dieva Vārdam”.

Sentēvi un pravieši 635. – „Par sātana pieviļošo varu nevar dot spēcīgāku pierādījumu par to, ka daudzi, kas atrodas viņa vadībā, piekrāpj sevi ar domām, ka tie kalpo Dievam.

Kad Korahs, Datans un Abirams sacēlās pret Mozus autoritāti, viņi domāja, ka nostājas pretī tikai kādam cilvēciskam vadonim, vīram, kas līdzīgs viņiem pašiem, līdz pamazām nonāca pie pārliecības, ka tie tiešām kalpo Dievam.

Bet līdz ar Dieva izredzētā darbarīka atmešanu tie atmeta Kristu; viņi apvainoja Dieva Garu. Tā Kristus dienās jūdu rakstu mācītāji un virsnieki, it kā dedzīgi aizstāvot Dieva godu, piesita krustā Viņa Dēlu. Tas pats gars vēl tagad mājo to cilvēku sirdī, kas pretēji Dieva gribai apņēmušies klausīt vienīgi savam prātam”.

Liec.Dr.2. 440-441. – „Nekādas sevišķas briesmas viņi neredz; viņi nesaprot, kādēļ vajadzētu celt trauksmi. Viņiem liekas, ka viss ir labi, un viņi neredz nepieciešamību, lai uzticīgi skanētu brīdinošā bazūne, kas ir vienkāršās un skaidrās Liecības, parādot ļaudīm viņu pārkāpumus un Izraēla namam viņa grēkus.

Šie rājieni un brīdinājumi traucē miegaino, ērtības mīlošo sargu mieru, un tas viņiem nepatīk. Viņi, ja ne ar vārdiem, tad savā sirdī saka: „*Viss tas ir nepiemēroti; pārāk bargi un skarbi. Šie ļaudis ir nevajadzīgi uztraukušies un uzbudinājušies un, liekas, negrib dot mums nekādu mieru*”. „Jūs par daudz esat iedomājušies; vai neredzat, ka visa Draudze ir svēta, ikviens no viņiem. Viņi nenovēl mums ērtības, mieru un laimi.

Kāpēc viņi nesludina to, kas būtu patīkami klausīties un nesaka „*miers, miers*”? Tad viss ritētu klusi un netraucēti”. Tikai

rosīgs darbs, pūles un nepārtraukta modrība var dot mierinājumu šiem neprātīgajiem sargiem, bet nav iespējams viņiem izpatikt.

Tādas ir daudzu mūsu cilvēku patiesās domas. Un sātans līksmo par saviem panākumiem, pārvaldot prātu tik daudziem cilvēkiem, kuri sevi sauc par kristiešiem. Viņš tos ir piekrāpis, notrulinājis viņu izpratnes spējas un pacēlis savu pretīgo karogu tieši viņu vidū, un viņi ir tik pilnīgi piekrāpti, ka nesaprot, ka tas ir sātans.

Ļaudis nav uzcēlušī elku tēlus, tomēr viņu grēks Dieva skatījumā nav mazāks. Viņi kalpo mamonam. Viņi mīl laičīgo peļņu. Savu mērķu aizsniegšanai daži ir gatavi jebkurā veidā upurēt savu sirdsapziņu. Dievu atzīstošie ļaudis rūpējas par sevi un ir savtīgi. Viņi mīl šīs pasaules lietas un ir sadraudzējušies ar tumsas darbiem. Viņi atrod prieku netaisnībā. Viņi nemīl Dievu, ne savu tuvāko. Viņi ir elku pielūdzēji un Dieva skatījumā ir sliktāki par pagāniem, kuri nezinādami labāku ceļu, kalpo cilvēku roku darinātiem tēliem”.

3).*Ja šī brīdinājuma vēsts dota Lāodikejai no Dieva, tad, kas ir tie kuri noraida Vēsti Draudzes vārdā? Lk.10:16; Jņ.13:20; 1.Tes.4:8*

Sentēvi un pravieši 605. – „Kas nicina un atmet Dievam uzticīgu kalpu, tas parāda necieņu ne tikai cilvēkam, bet Kungam, kurš to ir sūtījis. Ar to viņi samazina Dieva Vārdu, Viņa atmaskošanu un padomu; ar to tiek atmesta Kunga autoritāte”.

Liecības sludinātājiem 97. – „Es nemīkstinu vēsti, kura dota tiem, kas ilgu laiku bija maldu ceļazīme un rādīja nepareizo ceļu. Ja jūs noraidāt Kristus sūtītos vēstnešus, tas nozīmē, ka atraidāt Pašu Kristu.

Ja cilvēkam nerūp ilgus gadus piedāvātā dārgā pestīšana, un neparko uzskata jauko dāvanu – taisnošanu caur Kristus asinīm, ignorējot svētošanos caur Svētā Gara spēka šķīstīšanu, tad neatliek vairs upuris par grēkiem, bet gan briesmīga tiesas gaidīšana un nevaldāms izmisums”.

4). *Kādai vajadzētu būt mūsu nostājai, pat, ja paliksim vieni un visi būtu pret mums?* **Jņ.16:2-3; Lk.12:32**

Liec.Dr.3, 302. – „Daudzi, kas sevi atzīst par kristiešiem, raugās uz vīriem, kas nenorāj un nenosoda grēku un netaisnību, kā uz Dievbijīgiem vīriem un patiesiem kristiešiem, kamēr tiem, kas droši stāv par patiesību, un, kas savā taisnīgumā nepakļaujas nesvētiem iespaidiem, pēc viņu domām trūkst Dievbijības un kristīga gara.

Tie, kuri par katru cenu aizstāv Dieva godu un patiesības skaidrību, tiem būs jāpiedzīvo daudzkārtīgi pārbaudījumi, kā mūsu Pestītājam kārdināšanu tuksnesī. ..

Kas saskaņā ar Dievu, un, kas ticībā no Viņa saņem spēku pretoties netaisnībai un stāvēt par patiesību, tiem vienmēr būs nopietnas cīņas, un bieži tie paliks gandrīz vieni”.

5). *Cik bīstami ir ieņemt neitrālu stāvokli un gaidīt izdevīgus apstākļus, lai kalpotu Dievam?* **5.Moz.11:16; Jer.7:28; Gal.6:7**

Liec.Dr.3, 281. – „Ja ir kāds grēks, kas Dievam riebjas pāri par citiem viņa ļaužu noziegumiem, tad tas ir nekā nedarīšana sevišķi kritiskā brīdī. Vienaldzību un neitralitāti reliģiskas krīzes laikā Dievs uzlūko kā smagu noziegumu un pielīdzina visļauņākajam naidam pret Dievu”.

Pārskats un vēstnesis 25.02.1902. - „Vai Kristus padomam nevajadzētu būt iespaidīgākam Draudzē? Kāpēc patiesību zinošie klibo uz abām pusēm? „*Ja Tas Kungs ir Dievs, tad sekojiet Viņam! Bet, ja Baals ir dievs, tad sekojiet tam!*”. Kristus sekotājiem nav tiesības palikt neitrāliem. Pie atklāta ienaidnieka vēl ir cerība, nekā pie tā, kurš paliek neitrāls”.

Pārdomām: *Liec.Dr.5, 276-277.* – „Laicīgos darījumos iegūtā audzināšana nedos ne mazāko priekšrocību mūžīgā dzīvei, jo Debesīs tamlīdzīga biznesa nebūs. Turpretī, ja Dieva dāvātās spējas izlieto

Viņam par godu, Viņa Valsts uzcelšanai, tad tiek iegūta izglītība, kas derēs Debesīs.

Kāds ir mūsu stāvoklis pasaulē? Mēs dzīvojam gaidīšanas laikā. Tomēr šo laiku nedrīkst pavadīt nepastāvīgā dievbijībā. Gaidīšanai jāpievieno modrība un čakls darbs. Mūsu dzīvei nevajadzētu sastāvēt tikai no steigas, nemiera un pasaulīgu lietu plāniem, pametot novārtā personīgo Dievbijību un kalpošanas darbu, ko prasa Dievs. Kalpojot Kungam, mums jābūt dedzīgiem garā, kaut gan arī laicīgos pienākumos nevajadzētu būt kūtriem.

Dvēseles gaismeklis ir jāuzspodrīna, un žēlastības eļļai jābūt kā mūsu traukos, tā arī lukturī. Ir jāveic katrs piesardzības pasākums garīgā pagrimuma novēršanai, lai Kunga diena mūs nepārsteigtu kā zaglis.

Šo dienu nedrīkst atlikt tālā nākotnē, jo tā ir tuvu, tā ka nevienam cilvēkam savā sirdī un vēl daudz mazāk ar saviem darbiem nevajadzētu sacīt, ka „*Kungs kavējas nākt*”, jo, tā rīkojoties, viņa daļa būs kopā ar liekuļiem un neticīgajiem šīs zemes iedzīvotājiem.

Es redzēju, ka Dieva ļaudis atradās lielās briesmās. Daudzi ir vienīgi šīs zemes iemītnieki, viņu intereses un jūtas koncentrētas šajā pasaulē. Viņu piemērs nav pareizs. Pasauli pieviļ daudzu tādu cilvēku rīcība, kas atklāti atzīst lielās un cēlās patiesības.

Mūsu atbildība ir proporcionāla dotajai gaismai, žēlastībai un dāvanām. Uz strādniekiem, kuru talants, līdzekļi, izdevības un spējas ir jo lielas, gulstas visnopietnākā atbildība.

Dievs aicina... izlietot mums savas spējas Viņam par godu un tās vairs nesabojāt ar netīrām laicīgām interesēm. Tagad ir viņa diena, kurā tas var parādīt uzticību. Drīz pienāks norēķinu stunda!”

10. TĒMA

Sagatavosimies 8. marta Sabatam

SIJĀŠANA

Atmiņas pants: „Svētīgi taisnības dēļ vajātie, jo tiem pieder Debesu valstība. Svētīgi jūs esat, ja jūs lamā un vajā, un ar meliem par jums runā visu ļaunu Manis dēļ. Esiet priecīgi un

līksmi, jo jūsu alga ir liela debesīs, jo tā tie vajājuši praviešus, kas pirms jums bija” (Mat.5:10 -12).

Izm.v.2. 13. - „Dieva ļaudīm tuvojas bēdu laiks, bet mums nevajag vienmēr uz to norādīt un likt tikai par to domāt. Dieva tautas vidū jānotiek sijāšanai: bet tā nav tagadējā patiesība, kas jānes Draudzēm. Sijāšana - ir sekas ko izraisīs atteikšanās no Patiesības”.

1).*Kāds notikums sagaidīs Lāodikeju? Atkl.3:16; Mat.8:11-12*

Liec.Dr.8. 247. - „Septītās Dienas Adventistu Draudze tiks svēta Svētnīcas svaros. To tiesās atbilstoši tai piešķirtajām priekštiesībām un priekšrocībām. Ja tās garīgie piedzīvojumi nesaskanēs ar priekšrocībām, ko Kristus par bezgalīgu maksu tai dāvinājis, ja piešķirtās svētības nav to sagatavojušas izpildīt uzticēto darbu, tad par Draudzi tiks pasludināts spriedums: „*Atrasta par vieglu*”. To tiesās pēc dāvātās gaismas, pēc dotajām iespējām.

Liec.Dr.5. 83-84. - „Draudzi svērs Svētnīcas svaros. Ja tās morālais raksturs vai garīgais stāvoklis nesaskanēs ar Dieva doto atbalstu un piešķirtajām svētībām, tad tā tiks atzīta par vieglu. Gaisma skaidri un noteikti ir spīdējusi uz Draudzes takas, un gaisma no 1882. gada prasa no tās atskaiti.

Ja tās podi nav pavairoti, ja augļi Dieva priekšā nav pilnīgi, un ja gaisma kļuvusi tumša, tad tā tiešām tiks atrasta par vieglu. Liekas, ka mums ir aplēpta mūsu stāvokļa izpratne, kādu Dievs to redz”.

2).*Adventistu Tautai ir augsts aicinājums. Ko darīt, ja neatbilstam šim aicinājumam? Mat.11:24*

Pārskats un vēstnesis 1.08.1893. (iekavās E.G. Vaitas vārdi) – „Par tiem, kuri lepojās ar gaismu un atsakās gaismā staigāt, Kristus saka: „Un tu, Kapernauma (*septītās dienas adventisti, kuriem ir liela gaisma*), vai tu nebiji līdz Debesīm paaugstināta (*norāde uz priekšrocībām*)? Tu līdz ellei tiks nogāzta; jo, ja Sodomā tādi brīnumi būtu notikuši, kas notika tevī, tad tā stāvētu vēl šodien”.

3).*Vai mēs patiesi aptveram, ka Israēla Tautas vēsture atkārtojās mūsu laika Septītās Dienas Adventistu Draudzē? Māc.1:9; Ps.78:56-58*

Izm.v.1, 406. – „Mums jāsaprot laiks, kurā dzīvojam. Mēs to neaptveram pat pa pusei. Pat pa pusei mēs to neizmatojam. Man dreb sirds domājot, ar kādu ienaidnieku mums jāstopas un cik slikti esam sagatavoti šai cīņai.

Man atkal un atkal ir rādītas Izraēlu bērnu likstas, un viņu stāvoklis tieši pirms Kristus Pirmās Atnākšanas, ar to ainojot Dieva tautas piedzīvojumus pirms Kristus Otrās Atnākšanas – kad ienaidnieks pastāvīgi centās pārvaldīt jūdu prātu – tā šodien viņš mēģina aptumšot Dieva kalpu prātu, lai tie nespētu ieraudzīt dārgo patiesību.

Sentēvi un pravieši 689. – „Šos (Israēla) vēsturiskos notikumus sātans cenšas atkārtot arī mūsu dienās”.

Liec.Dr.5, 94. – „Senā Israēla grēks bija Dieva atklātās gribas neievērošana un iešana pa saviem ceļiem nesvētotas sirds vadībā. Bet modernais Israēls strauji seko viņa pēdās un tikpat noteikti arī pār tiem izsauc Dieva nepatiku”.

Liec.Dr.5, 160. – „Sātana slazdi ir izlikti mūsu kājām tikpat patiesi, kā tie bija sagatavoti Israēla bērniem tieši pirms viņu ieiešanas Kānaānā. Mēs atkārtojam savas Tautas vēsturi”.

4).*Vai patiešām īstenībā esam tik netikumīgi, kā Israēla tauta, kura tuksnesī ātri aizmirsa ko Dievs dēļ viņas darījis? 1.Kor.10:11; Ec.16:51-52; Lk.19:14*

Liec.slud. 467. – „Daudzi no sirds saka: „Mēs negribam, ka šis cilvēks pār mums valda”. Baals, Baals – lūk viņu izredzētais. Daudziem no mums reliģija ir līdzīga atkritušo izraēliešu reliģijai tāpēc, ka viņiem patika iet savus ceļus, un novērsās no Kunga ceļa”.

Liec.Dr.2, 656-657. – „Daudzi negrib krāt sev dārgumus Debesīs, darot labu ar līdzekļiem, kurus Dievs tiem ir aizdevis. Viņi neuzticas Dievam, un ļoti baidās par savu nākotni. Līdzīgi Izraēla bērniem senatnē, viņiem ir ļaunas, neticīgas sirdis.

Dievs bagātīgi apgādāja šo tautu ar visām attiecīgām vajadzībām; bet Israēla dēli visu laiku baidījās par savu nākotni. Ceļojumā viņi sūdzējās un kurnēja, it kā Mozus tos ir izvedis tikai tāpēc, lai tie un viņu bērni aizietu bojā bada nāvē.

Iedomātas grūtības aizvēra viņu acis un sirdi, ka tie nespēja savos ceļojumos saskatīt Dieva laipnību un žēlastību, un par visām viņa labdarības dāvanām atmaksāja ar nepateicību.

Tieši tā izturas, mūsu neticības un vispārējā izvirtības laikmetā tie, kuri sevi sauc par Dieva bērniem.

Viņi baidās, ka var nonākt trūkumā, ka viņu bērni var kļūt nabagi, vai mazbērniem pietrūks tas, kas ir viņiem. Viņi neuzdrošinās uzticēties Dievam.

Tiem nav īstas ticības Viņam, Kas tiem piešķir svētības un neskaitāmas dāvanas, un, Kas viņiem ir devis podus, lai tos izlietotu Viņam par godu un veicinātu Viņa darbu. Daudzi vienmēr tā rūpējas par sevi, ka Dievam nedod izdevību rūpēties par viņiem”.

5).Vai mūsu stāvoklis neizsauc Dieva norādījumus, caur praviešu Garu, ka Kungam nepieciešami šķīstīt Savu Draudzi? 1.Pēt.4:17; Ec.9:6 (II.d.); Jer.25:29

Apustuļu darbi 524-525. – „Dievs nekad nepārtrauc rūpēties par Savu mantojumu. Kungs nepieļauj nekādus pārbaudījumus vairāk par to, kas būtu nepieciešams Viņa bērnu pašreizējai un mūžīgajai labklājībai. Viņš Savu Draudzi attīra tā, kā Kristus kādreiz, kalpojot virs zemes, šķīstīja Templi.

Viss, ko Viņš paredz Saviem ļaudīm pārbaudījumos un bēdās, sniedz tiem iespēju iegūt dziļāku Dievbijību un vairāk spēka, lai izplatītu tālāk Golgātas uzvaru”.

Liec.Dr.5, 211. – „Šeit mēs redzam, ka Draudzei — Kunga Svētnīcai — pirmajai jāizjūt Dieva dusmas”.

6). *Vai mēs jau dzīvojam sijāšanas laikā? Jer.6:29-30*

Liec.Dr.1, 429. – „Es redzēju, ka mēs tagad dzīvojam sijāšanas laikā. Sātans strādā ar visiem spēkiem, lai izrautu dvēseles no Kristus rokas un liktu tām Dieva Dēlu mīt kājām”.

Liec.Dr.4, 51. – „Dievs tagad sijā Savus ļaudis, - pārbauda viņu nolūkus un motīvus. Daudzi būs tikai kā pelavas, - ne kvieši, bez kaut kādas vērtības viņos”.

Liec.Dr.6, 331. – „Mēs dzīvojam sijāšanas laikā, laikā, kad viss, kas var tikt izkustināts, arī tiks izkustināts. Kungs neatvainos tos, kas zina patiesību, ja tie vārdos un darbos nepaklausīs Viņa Baušļiem”.

Izm.v.2, 114. – „Draudzē radīsies šķelšanās. Izveidosies divas ļaužu grupas. Kvieši un nezāles augs kopā līdz Pļaujas laikam”.

7). *Kāda iemesla dēļ notiek sijāšana? Am.9:9*

Liec.Dr.1, 181. – „Es jautāju par šīs sijāšanas nozīmi, ko biju redzējusi, un man rādīja, ka tā ir cēlusies Patiesā Liecinieka noteiktās Liecības dēļ Laodiķejas Draudzei. Tai būs iespaids uz to sirdīm, un tā vadīs viņus pacelt karogu un pasludināt noteikto patiesību.

Daži nepanesīs šo noteikto liecību. Viņi sacelsies pret to, un tā notiks sijāšana starp Dieva ļaudīm

Liec.Dr.5, 676. - „Dieva Gara pārbaudošā Liecība atšķirs no Israēla tos, kas vienmēr ir karojuši pret tiem līdzekļiem, kurus Dievs nozīmējis, lai pasargātu Draudzi no samaitātības.

Netaisnība ir jānosauc par netaisnību. Grēki ir jānosauc to īstajā vārdā. Visiem Dieva ļaudīm ir jānāk Dievam tuvāk, tad viņi grēku ieraudzīs patiesā gaismā un sapratīs, cik riebīgs tas ir Dieva acīs”.

Pārdomām: *Liec.Dr.1, 183-184.* – „Es dzirdēju šos vārdus: „*Tava griba, ak Dievs, lai notiek! Ja tas var pagodināt Tavu Vārdu, tad sataisi izglābšanas ceļu Saviem ļaudīm! Atsvabini mūs no*

pagāniem, kas mūs apstājuši! Viņi tīko pēc mūsu dzīvības, bet Tava roka var nest mums pestīšanu!

Tie bija visi vārdi, ko varu atcerēties. Likās, ka visi dziļi izjūt savu necienību un pilnīgi padodas Dieva gribai. Līdzīgi Jēkabam, katra dvēsele, bez izņēmuma, nopietni lūdza un cīnījās pēc atpestīšanas....

Tad es dzirdēju spēcīgu uzvaras saucienu, skaļu, melodisku un skaidru. Es uzlūkoju šo Pulciņu, kas īsu laiku iepriekš bija tādās bēdās un saitēs. Viņu gūstniecība bija beigusies. Viņus apmirdzēja brīnišķa gaisma. Cik skaisti viņi tad izskatījās! Viss nogurums un rūpju zīmes bija zudušas. Veselība un skaistums atspoguļojās katrā sejā.

Viņu ienaidnieki, neticīgie ap tiem, nokrita kā miruši. Viņi nevarēja panest gaismu, kas apspīdēja atpestītos svētos. Šī gaisma un godība palika uz viņiem, līdz Debess padebešos parādījās Jēzus, un uzticīgais, pārbaudītais pulciņš tika pārvērsts vienā acumirkli, vienā mirkli no godības uz godību.

Kapi atvērās, un svētie iznāca, tērpti nemirstībā un saucot: „*Uzvara pār nāvi un kapu!*”. Un kopā ar dzīvajiem svētiem viņi tika aizrauti Kungam pretī gaisā, kur varenas mūzikas skaņas par godību un uzvaru atskanēja no katras nemirstīgās mēles!”

11. TĒMA

Sagatavosimies 15. marta Sabatam

VAJĀŠANAS NO VIENAS TICĪBAS PIEDERĪGO PUSES

Atmiņas pants: „**Svētīgi jūs esat, ja jūs lamā un vajā, un ar meliem par jums runā visu ļaunu Manis dēļ. Ja jūs nievā Kristus Vārda dēļ, svētīgi jūs esat! Jo apskaidrošanas un Dieva Gars dus uz jums**” (Mt.5:11; 1.Pēt.4:14).

Rokraksts 27, 1894. - „Dieva Vārds – stipra Klints, un stāvot uz tās, mēs varam justies drošībā. Katrai dvēselei jātiek pārbaudītai, katra ticība un mācība jāpārbauda ar Likumu un Liecību.

Esiet uzmanīgi, lai neviens jūs nepieviļ. Šodien mums vajadzīgi Kristus brīdinājumi šajā jautājumā, jo maldīšanās un viltus izplatīsies mūsu vidū, un vairošies noslēguma tuvošanās iespaidā.

„*No jūsu pašu vidus celsies vīri, ačgārnības runādami, lai aizrautu mācekļus sev līdzi. Tāpēc esiet nomodā*”. Atcerieties, ka šāda veida pārbaudījumiem mūs skars ne tikai no ārienes, bet arī tāpat no mūsu pašu rindām.

Mūsu personīgā glābšana sevī ietver pilnīgu svētošanos Dievam”.

1). Vai mēs saredzam sijāšanas darbību Draudzē? Lk.21:8; Mal.3:3, 18; Lk.3:17

Liec.Dr.5, 81. – „Nav tālu laiks, kad katrai dvēselei būs jāiztur noslēdzošā pārbaude. Mūs spiedīs pieņemt zvēra zīmi. Tiem, kas soli pa solim, pakļāvušies pasaules prasībām un piemērojušies pasaules ieradumiem, nebūs grūti pakļauties tad pastāvošajām varām, lai tikai izbēgtu no izsmiekla, apvainojumiem, cietuma un nāves draudiem.

Cīņa norisinās starp Dieva Baušļiem un cilvēku likumiem. Šajā laikā Draudzē zeltu attīrīs no sārņiem. Patiesa Dievbijība skaidri atšķirsies no šķietamas un liekuļotas...

Kad kokus, kas nebūs nesuši augļus, nocirtīs tāpēc, ka tie velti aizņēmuši zemi, kad liels pulks viltus brāļu tiks saskaitīti un atšķirti no pārējiem, patiesajiem, tad skatam atklāsies tie, kas bija neredzami, un ar „*Ozianna*” saucieniem tie nostāsies zem Kristus karoga!”.

2). Vai būs vajāšanas no savu Draudzes locekļu puses? Rom.8:33; Lk.21:13-19

Lielā cīņa 608. – „Tuvojoties vētrai, liela ļaužu daļa, kas tikai vārdos apliecinājusi ticību trešā eņģeļa vēstij, bet nav svētota, paklausot patiesībai, mainīs savu nostāju un pievienosies pretinieku rindām.

Jau šodien, saistoties ar pasauli un kļūstot par tās gara līdzdalībniekiem, viņi pierod uz lietām skatīties gandrīz tādā pašā

gaismā kā pasaule, un pienākot pārbaudījumu brīdim, būs sagatavoti izvēlēties vieglāko, populārāko ceļu.

Apdāvināti cilvēki ar saistošām runas dāvanām, kas kādreiz priecājās patiesībā, savus spēkus izlietos dvēseļu pievilšanai un maldināšanai. Tie kļūs par savu agrāko brāļu visniknākajiem ienaidniekiem.

Kad Sabata ievērotājus vedīs tiesas priekšā, lai viņi atbildētu par savu ticību, tad šie atkritēji kļūs par visrosīgākajiem sātana ieročiem, kas viņus apmelos, apsūdzēs un ar viltus liecībām un netiešiem norādījumiem noskaņos pret viņiem zemes valdniekus.

3).Tad tas nozīmē, ka ir tādi adventisti, kuri šodien vēl ievēro Sabatu, bet pametīs to, un pāri visam, nodos savus bijušos ticības brāļus?! 1.Tim.4:1-2

Spalding un Megan kolekcija (E.G.W) 1, 4. – „Es redzēju, ka Adventistu vārdā sevi saucošā Draudze un tās locekļi līdzīgi Jūdām nodeva mūs katoļiem ar mērķi iegūt viņu iespaidu pret patiesību. Svētie būs neliela tauta, maz pazīstama katoļiem.

Bet baznīcas un šķietamie adventisti, kuri informēti par mūsu ticību un ierašām, nodos svētos (*jo viņi mūs neieredzēja dēļ Sabata, kuru nespēja atspēkot*), un katoļiem liks domāt kā par tādiem, kuri noraida sabiedrības normas; jo tie ievēro Sabatu un noniecina svētdienu”.

Liec.Dr.6, 400. – „Vairojoties ap mums grūtībām, mūsu rindās būs redzama gan atšķiršanās, gan savienošana. Daži, kas tagad ir gatavi ņemt rokās kara ieročus, īstu briesmu brīdī parādīs, ka viņi nav cēluši uz drošas Klints, viņi pakļausies kārdināšanai. Kam ir bijusi liela gaisma un dārgas priekšrocības, bet, kas to nav izmantojuši, mūs atstās, aizbildinoties ar vienu vai otru iemeslu”.

Evanģelizācija 624. – „Apustulis Pāvils mūs brīdina: „... ka daži atkritīs no ticības, pieķerdamies maldu gariem un dēmonu mācībām”.

Tieši to mēs varam sagaidīt. Vislielākos pārbaudījumus mums sagādās cilvēki, kas kādreiz aizstāvēja patiesību, bet tad no tās novērsās un aizgāja prom pasaulē, lai ar naidu un izsmieklu patiesību mīdītu kājām”.

4). *Vai būs vēl daudz brāļu, kuri ieņems vadošus amatus, un kuri turpinās stāvēt priekšējā līnijā? Jer.2:8; Jer.10:21*

Liec.Dr.5, 80-81. – „Strauji tuvojas ļoti grūtas un apjukuma pilnas dienas. Sātans, pieņēmis eņģeļa izskatu, pievils, ja iespējams, pat izredzētos. Tad būs daudz dievu un daudz kungu. Pūtīs dažādu mācību vēji. Tie, kas augstāko godu parādījuši “gudrībai”, — ko nepatiesi tā sauc, tad vairs nebūs vadoņi. Tie, kas uzticējušies prātam, ģēnijam un talantam, tad nestāvēs dažādo nodaļu ierindas priekšgalā, jo viņi nav gājuši kopsolī ar gaismu.

Pēdējā svinīgajā darbā piedalīsies maz lielu vīru, jo tie, kas izrādījušies neuzticami, Ganāmpulku vairs nevadīs. Tie ir pašapmierināti, neatkarīgi no Dieva, un Viņš tādus nevar lietot. Bet Kungam ir uzticīgi kalpi, kas skatam atklāsies satricinošajā Pārbaudes laikā.

Tagad mūsu acīm ir apslēpti dārgi cilvēki, kas savus ceļus nav locījuši Baala priekšā. Viņiem nav bijusi gaisma, kas tik bagātīgi ir spīdējusi pār mums.

Zem raupjās un nepievilcīgas ārienes var atklāties īsta kristīga rakstura pilnīgais krāšņums. Dienā mēs skatāmies uz debesīm, bet zvaigznes neredzam. Tās tur ir, lai gan acis tās nespēj atšķirt. Toties naktī mēs ieraugām to īsto spožumu.

Nav tālu laiks, kad katrai dvēselei būs jāiztur pārbaude. Mūs spiedīs pieņemt zvēra zīmi. Tiem, kas soli pa solim, pakļāvušies pasaules prasībām un piemērojušies pasaules ieradumiem, nebūs grūti pakļauties tad pastāvošajām varām, lai tikai izbēgtu no izsmiekla, apvainojumiem, cietuma un nāves draudiem.

Cīņa norisinās starp Dieva Baušļiem un cilvēku likumiem. Šajā laikā draudzē zeltu attīrīs no sārņiem. Patiesa Dievbijība skaidri atšķirsies no šķietamas un liekuļotas. Daudzas zvaigznes, kuru mirdzumu esam apbrīnojuši, izdzīs tumsā.

Vējš aiznesīs pelavas līdzīgi mākonim pat no tām vietām, kur mēs redzam tikai bagātīgus kviešu krājumus. Visi, kas pieņem

svētnīcas greznojumus, bet neietērpjas Kristus taisnībā, tiks apkaunoti savā kailumā.

Kad kokus, kas nebūs nesuši augļus, nocirtīs tāpēc, ka tie velti aizņēmuši zemi, kad liels pulks viltus brāļu tiks saskaitīti un atšķirti no pārējiem, patiesajiem, tad skatam atklāsies tie, kas bija neredzami, un ar “Ozianna” saucieniem tie nostāsies zem Kristus karoga.

Liec.slud.409. – „Daudzi stāvēs aiz mūsu katedrām, turot rokās maldu pravietojumu lāpu, kura iededzināta ar sātana uguni. *Ja tiks auklētas šaubas un neticība, tad uzticīgie kalpi tiks atņemti Tautai, kura lepojās ar savām zināšanām.* „**Kaut arī tu šodien zinātu, kas tev pie miera vajadzīgs! Bet vēl tas ir apslēpts tavām acīm**”, - (Lk.19:42).

5).*Vai mums nevajadzētu būt ļoti piesardzīgiem, ka daudzi mūsdienu vadītāji var ievest mūs maldos? Jes.3:12; Jes.9:15; Mat.15:14; Jer.50:6*

Liec.Dr.5, 212. – „Kungs ne labprāt atrauj savu klātbūtni tiem, kas bijuši svētīti ar lielu gaismu, un kalpojot citiem ir sajutuši Vārda spēku. Tie reiz bija Viņa uzticīgie kalpi, kuri baudīja Viņa klātbūtni un vadību, bet pēc tam tie no Viņa atkāpās, ievēdot maldos arī citus, ar to tie izsauca uz sevi Dievišķu sašutumull.

Liec.Dr.5, 120. – „Mums visiem vajadzētu saprast, kā tiek iznīcināta dvēsele. Tas nav tā, ka Dievs izdotu kādu Likumu, kas aizliegtu glābt cilvēku.

Dievs cilvēka acu priekšā neizplata necaurredzamu tumsu, bet cilvēks pats pretojas Dieva Gara iespaidam, un, kad tas jau reiz ir noticis, tad nākamajā reizē to darīt ir vieglāk, trešo reizi vēl vieglāk un ceturtajā gadījumā pavisam viegli.

Bet pēc tam jāievāc raža, ko nesusi šī neticības un pretošanās sēkla. Ak, kas tā sirpim būs par pļauju, kas nobriest grēcīgās savu iegribu apmierināšanas rezultātā!”.

6).*Arī šodien, Jēzus mācekļi, atrodas nopietna jautājuma priekšā! Lk.13:23-24; Jes.10:21-22; Jer.3:14*

Liec.Dr.1, 608. – „Pēdējā man dotā atklāsmē jutos pārsteigta, redzot, ka tikai neliela daļa no tiem, kas tagad sevi sauc par patiesības piekritējiem ļaus patiesībai sevi svētot un tiks izglābtii.

Liec.Dr.2, 445. – „Es tiem esmu darījusi zināmu, ka spriežot pēc tā, kas man rādīts, tikai neliels skaits no tiem, kas sakās ticam patiesībai, beidzot tiks izglābti — ne tādēļ, ka citus nevarētu izglābt, bet tādēļ, ka viņi negrib izglābties Dieva norādītajā veidā”.

7).*Kādēļ daudzi atkāpsies? Ps.56:9-14*

Liec.Dr.5, 136. – „Aizstāvēt patiesību un taisnību, kad vairums mūs atstāj, izcīnīt Kunga cīņas, kad cīnītāju ir maz — tā būs mūsu pārbaude!”.

Liec.Dr.8, 41. – „Parādīšanā es redzēju divas armijas briesmīgā savstarpējā cīņā. Vienu armiju vadīja pasaulīgasniecības karogi, otru vadīja valdnieka Imanuela asinīm slacītais karogs.

Karogs pēc karoga noslīga putekļos, jo vienība pēc vienības no Kunga armijas pievienojās ienaidniekam, un cilts pēc cilts no ienaidnieka rindām savienojās ar Dieva Baušļus turošiem ļaudīm.

Kāds eņģelis, lidojot debess vidū, lika Imanuela karogu daudzās rokās, kamēr viens varens karavadonis skaļā balsī sauca: „*Stājieties ierindā. Lai tie, kas ir uzticīgi Dieva Baušļiem un Kristus Liecībai, tagad ieņem savas vietas. Izejiet no viņiem un atdalieties...*”.

8).*Vai, Kungs, nerunā pastāvīgi Bībelē par „pārējiem” (Atkl.19:10) un par „Atlikumu”?* **Jer.6:9; Jer.44:28; Atkl.12:17; Jer.4:14; 23:3; Mih.2:12**

Liec.Dr.5, 213. – „Drosme, rakstura stingrība, ticība un nešaubīga paļāvība Dieva glābjošajam spēkam nerodas acumirkli. Šīs Debesu izcelsmes īpašības iegūst gadiem ilgus piedzīvojumus.

Ar dzīvi, ko pilda svēti centieni un stingra pieķeršanās pareizajam, Dieva bērni apzīmogos savu likteni. Neskaitāmu kārdināšanu apņēmti, viņi zina, ka nelokāmi jāstāv visam tam pretī, jo citādi viņi tiks uzvarēti. Viņi sajūt, ka ir darāms liels darbs, un, ka jebkurā mirklī tie var tikt aicināti nolikt savus ieročus.

Un, vai viņi var sev atļauties pieiet pie savas dzīves robežas ar nepabeigtu darbu? Nē, tad tas būtu mūžīgs zaudējums!

Pieņemsim gaismu no Debesīm, līdzīgi kā pirmie Jēzus mācekļi. Kad šos pirmkristiešus aizdzina kalnos un tuksnešos, kad viņus ieslodzīja apakšzemes cietumos, lai tur mirtu no bada, aukstuma un spīdināšanas, kad šķita, ka vienīgi mocekļa nāve tos var atbrīvot no mokām, viņi priecājās, ka tiek uzskatīti par cienīgiem ciest Kristus dēļ, kas Sevi upurēja viņu labā.

Viņu cienījamais piemērs iepriecinās un iedrošinās Dieva ļaudis, kas dzīvos bēdu laikā, kāds nekad agrāk nav bijis”.

Pārdomām: *Izm.vēst.1, 41.* – „Pēdējā pusgadsimtā mēs bagātīgi esam saņēmuši morāla spēka iespaidu. Dieva Balss caur Viņa Garu nepārtraukti bijusi mums dzirdama biedinājumos un pamācībās. Tā stiprinājusi, mūsu ticību paviešu Garam.

Atkārtoti nākusi vēsts: „Uzraksti visu, ko Es esmu tev devis, lai stiprinātu Manu ļaužu ticību viņu ieņemtajā nostājā. Laiks un pārbaudījumi nav atņēmuši spēku dotajām Pamācībām, bet ciešanu un uzpurēšanās gados doto Liecību patiesība tikai vēl vairāk ir nostiprinājusies.

Pamācības, kas dotas vēsts pirmajās dienās, ir jāuzskata par tādām, kurām droši var sekot arī vēsts pēdējā laikā; un, kas būs vienaldzīgi pret šo gaismu un pamācībām, lai necer izbēgt no slazdiem, kas, kā mēs to skaidri esam norādījuši, gaismas atmetējiem tiks kļūpt un krist, un kuros tie sapīsies un tiks sagūstīti.

Ja rūpīgi pētīsim Ebreju vēstules 2. nodaļu, mēs sapratīsim, ka svarīga - ir katra dotā patiesības Pamatlikuma stingra ievērošana!”.

12.TĒMA
Sagatavosimies 22. marta Sabatam

PATIESĀS DIEVA DRAUDZES PAZĪMES

Atmiņas pants: „Upuri, kas patīk Dievam, ir satriekts gars; salauztu un sagrauztu sirdi Tu, Dievs, nenoraidīsi” (Ps.51:19).

Liec.Dr.2, 303. - „Dari pilnīgu darbu mūžībai. Dievs tev ir žēlīgs, Viņš ieklausās tavā lūgšanā. Viņš nenoraida satriektu garu, nožēlas garu. Vai gribi mainīt savu dzīvi? Vai gribi dzīvot?”.

1).*Kāda iepriecinoša Vēsts tiek sniegta Draudzei? Ec.9:4; Jes.66:2; Jes.57:15; Atkl.3:19,20,22*

Liec.Dr.5, 524. – “Nāks dienas, kad, netaisnībai vairojoties, taisnie iedegsies par Dievu. Ar ļauno cilvēku pūlēm savienoto sātana augstprātīgo rīcību spēs apturēt vienīgi Dievišķais spēks, bet Draudzes vislielāko briesmu stundā uzticīgais Atlikums tās labā upurēs visdedzīgākās lūgšanas, un Dievs dzirdēs un atbildēs tieši tajā laikā, kad pārkāpēju vaina būs sasniegusi savu augstāko pakāpi.

Viņš “atriebis Savus izredzētos, kas dienām un naktīm brēc, kaut arī Viņš ilgi ir cieties”. Viņi būs modri Dieva goda dēļ. Tie būs dedzīgi lūgšanās un viņu ticība pieaugs spēkā.

Izm.v.1, 116-117. – „Draudzei jāpiedzimst no jauna dzīvai cerībai **„ar Jēzus Kristus augšāmcelšanos no mironiem, neiznīcīgam, neaptraipītam un nevīstošam mantojumam”** (1.Pēt.1:3-4). Kad Draudze atmodīsies, lai izprastu, kas darāms mūsu pasaulē. Tad tās locekļi cietīs dziļas dvēseles sāpes par citiem, kas nepazīst Dievu un savā garīgajā neziņā nespēj saprast šī laika patiesību. Visos, mūsu piedzīvojumos ir jāieauž pašaieliedzība un uzpurēšanās.

Mums jālūdz un jābūt nomodā lūgšanās, lai mūsu dzīve nerunātu pretī pasludinātajai mācībai. Mēs vienkārši nedrīkstam neparādīt citiem, ka saprotam, ka modrība lūgšanās nozīmē mūsu lūgšanu izdzīvošanu Dieva priekšā, lai Viņš varētu tās paklausīt.

Draudzes dzīve nekad neslīdēs uz leju, ja tās locekļi meklēs palīdzību pie žēlastības Troņa, lai pareizi līdzdarbotos bojā lemto dvēseļu lielajā glābšanas darbā. Aktīvas, darbīgas Draudzes locekļi

paši pie sevis sapratīs, ka viņi uzņēmušies Kristus jūgu un velk to kopā ar Jēzu.

Debesu Universs gaida uz svētotiem kanāliem, caur kuriem Dievs varētu sazināties ar Saviem ļaudīm un caur tiem tālāk ar pasauli. Dievs darbosies caur svētījušos, pašreizliedzīgu Draudzi, un Viņš atklās Savu Garu redzamā un krāšņā veidā, īpaši šajā laikā kad sātans

meistarīgi strādā, lai pieviltu kā sludinātājus, tā ļaužu dvēseles.

Ja Dieva sludinātāji sadarbosies ar Viņu, tad Kungs zīmīgā veidā būs ar tiem, kā Viņš bija ar saviem mācekļiem senatnē.

Vai Draudze atmodīsies savam pienākumam? Dievs gaida, lai tiem, kas strādās ar pašreizliedzīgu un uzpurīgu nodošanos, piešķirtu vislielāko misijas Garu, kādu pasaule jebkad pazinusi. Kad Dieva ļaudis saņems šo Garu, no viņiem izies spēks”.

Vēstule 76, 1900. – „Daudzi nesaņems Dieva zīmogu tāpēc, ka viņi neievēro Dieva Baušļus un nenes taisnības augļus”.

2). *Vai tas ir iespējams, ka mūsu Draudzes organizācija var tikt noraidīta, kā Dieva tauta senatnē?* **1.Ķēn.9:7; Hoz.4:6; Atkl.3:16; 1.Kor.10:11**

Liec.dr.4, 166-167. – „Tādas pašas briesmas draud arī šodien ļaudīm, kas sevi apliecina par Dieva Likumu glabātājiem. Viņi pārāk tiecas sev glaimot, ka cieņa, ar kādu viņi izturas pret Dieva pavēlēm, pasargās viņus no Dievišķās tiesas spēka.

Viņi atsakās pieņemt pārmētumus par ļaunajiem darbiem un apsūdz Dieva kalpus, ka viņi ir pārāk centīgi grēku iznešanā no noņemnes. Grēkus ienīstošais Dievs uzaicina ļaudis, kuri apliecina, ka tur Viņa Likumus, atstāt visu netaisnību. Grēku nenozēlošanai un nepaklausībai Viņa Vārdam būs nopietnas sekas, ko piedzīvos Dieva tauta šodien tāpat kā senais Israēls. Ir noteikta robeža, līdz kurai Dievs vēl var atlikt Savu sodus”.

Liec.Dr.8, 127. – „Lai cilvēki paaugstinās lepnumā, bet Kungs viņus neatbalstīs un neizglābs no krišanas. Lai Draudze lepojas un

lielās, nejudzamās atkarīga no Dieva, lai nepaaugstina Viņa spēku, un Kungs to noteikti atstās, un tā kritīs”.

Liec.Dr.5. 160. – „Sātana slazdi ir izlikti mūsu kājām tikpat patiesi, kā tie bija sagatavoti Israēla bērniem tieši pirms viņu ieešanas Kānaānā. Mēs atkārtojam šīs tautas vēsturi!”.

3).*Vai tad no jūdu puses nav pareizi, ka viņi cerēja būt par Dieva tautu?* Jer.7:2-7

Sentēvi un pravieši 453. – „Visiem pieejamajā Baāla pagodināšanā, kas bija iedzīvotāju augstākā dievība, pastāvīgi atklājās vispazemojošākās un noziedzīgākās ainas. Visur varēja atrast vietas, kas iezīmējās ar kalpošanu elkiem un izvirtību tā, ka pat šo vietu nosaukumi atgādināja tautas netikumību un samaitātību.

Apkārtne atstāja aptraipītu iespaidu uz Israēliešiem. Viņu prātam pastāvīgi uzmācās zemiskas domas, vieglā un bezrūpīgā dzīve atstāja savu samaitājošo iespaidu uz tikumību, un gandrīz pašiem nemanot, tie novērsās no Dieva, nonākdami stāvoklī, kur tie viegli varēja krist par upuri kārdinājumam”.

4).*Vai mēs būsim glābti tikai tāpēc, ka no Sabata uz Sabatu ejam uz savu Draudzi? Kādu nosacījums mums dod cerību atpestīšanai?* Hoz.1:9; Mat.3:7-12

Laikmetu ilgās 107. – „Pravietis sacīja: „**Bet cirvis kokiem jau pie saknes pielikts; un ikviens koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī**” (Mat.3:10). Koka vērtību nenosaka tā nosaukums, bet gan tā augļi. Ja augļi ir nederīgi, nosaukums vien koku nevar glābt no iznīcināšanas.

Jānis jūdiem skaidri pateica, ka viņu stāvokli Dieva priekšā nosaka raksturs un dzīve. Ticības apliecība vien ir bezvērtīga. Ja cilvēku dzīve un raksturs nav saskaņā ar Dieva Likumiem, tad viņi nav Dieva tauta”.

5).*Jūdiem nebija tie augļi, kurus vajadzēja nest Dieva Tautai. Cik tālu mēs šodien atrodamies no ticības augļiem? Mk.12:32-34; Lk.18:22*

Liec.Dr.2, 121. – „Ļaudīm vajadzētu nest nastas kopā ar sludinātājiem. Es redzēju, ka dažādās vietās atrodošās Draudzēs nevar tikt padarīts nekas paliekošs, ja tās nepamodinās izjust uz tām gulstošos atbildību.

Katram Draudzes loceklim vajadzētu saprast, ka viņa dvēseles pestīšana atkarīga no viņa paša pūlēm. Dvēseles nevar tikt izglābtas bez piepūles. Sludinātājs nevar izglābt ļaudis. Viņš var būt par kanālu, caur kuru Dievs ļaudīm sniedz gaismu; bet, kad gaisma ir dota, tad ļaudīm pašiem tā ir jāuzņem un savukārt jāļauj tai spīdēt uz citiem.

Draudzes locekļiem vajadzētu saprast, ka ikviens no viņiem ir atbildīgs ne tikai par savas dvēseles izglābšanu, bet, ka tiem nopietni un dedzīgi jānododas to glābšanai, kas vēl atrodas tumsā”.

Kristus līdzībās 303-304. – „Tie, kas sevi sauc par Kristus sekotājiem, tiek pārbaudīti Visuma priekšā; taču viņu dedzība, kas patiesībā ir aukstums, un niecīgā centība kalpošanā Dievam tos liek uzskatīt par neuzticīgiem.

Ja tas, ko tie dara, būtu labākais, ko viņi spēj darīt, tad tos nevarētu nosodīt, un, ja darbs iepriecinātu viņu sirdis, tad tie varētu padarīt daudz vairāk. Gan viņi paši, gan pasaule zina, ka tie lielā mērā ir zaudējuši pašai dziedības garu un atteikušies nest krustu....

Ir daudz tādu, kuru vārdi atrodami Draudzes grāmatās, bet kuri nepakļaujas Kristum. Tie neņem vērā Viņa pamācības un nedara Viņa darbu. Līdz ar to viņi ir ienaidnieka varā. Viņi nepaveic neko labu, tā nodarīdami neiedomājamu ļaunumu. Tā kā viņu ietekme nav „dzīvības smarža uz dzīvību”, - tad tā ir „nāves smarža uz nāvi”. Kungs saka: „**Vai Es, lai to nesodītu?**” (Jer.5:9).

Tādēļ, ka Israēla bērni neīstenoja Dieva nodomu, tie tika atstāti, un Dievs aicināja citas tautas. Ja arī šīs citas tautas izrādīsies neuzticamas, vai arī tās netiks atnestas tādā pašā veidā?”.

Liec.Dr.1, 208. - „Rezultātā jauneklis aizgāja bēdīgs, jo viņam bija lieli īpašumi. Es redzēju, ka tev ir nepareizi uzskati. Dievs no Saviem ļaudīm prasa taupību, bet daži pārspīlē un taupību pārvērs nabadzībā.

Es vēlos, lai jūs saskatītu savu stāvokli, kāds tas ir. Jums nav paties Dievam pieņemams upura gars. Jūs skatāties uz citiem un vērojat viņus, un, ja viņi nerīkojas tikpat stingri kā jūs, tad jūs neko nespējat viņu dēļ darīt. Jūsu dvēseles vīst jūsu pašu maldu iznīcinošā iespaidā”.

6).*Vai mūsu Draudzi raksturo: šķīstījoša svētošana un „pēdējās, pilnās žēlastības vēsts brīdinājuma” pasludināšana? Un, vai tā ir mūsu personīgās ikdienas dzīves liecība? Atkl.14:6-12; Rom.6:4*

Liec.Dr.6, 128. – „Atklāsmes grāmatā mēs lasām par kādu sevišķu darbu, ko šinīs pēdējās dienās Dievs sagaida no Saviem ļaudīm. Viņš ir atklājis Savus Likumus un darījis mums zināmu šim laikam doto patiesību. Šī patiesība arvien vairāk atveras, un Dievs vēlas, lai mēs to labi izprastu, tā ka spētu atšķirt patiesību no maldīgiem un taisnību no netaisnības.

Trešā eņģeļa vēsts, šī lielā mūsu dienu pārbaudošā patiesība, jā māca visās mūsu audzināšanas iestādēs. Dievs vēlas, lai caur tām tiktu sniegts šis īpašais brīdinājums un lai zemi apgaismotu spoži gaismas stari.

Laiks ir īss. Mūs apņem pēdējo dienu briesmas, un mums jābūt nomodā un jālūdz, pētot un ņemot vērā mācības, kas dotas Dāniēla un Atklāsmes grāmatās”.

Liecības sludinātājiem 118. – „Mums tuvojas pēdējā laika briesmas, un mūsu pienākums – brīdināt ļaudis. Lai neviens, pravietojumā atklātais svinīgais notikums, nebūtu mums vienaldzīgs. Ja mūsu Tauta, kaut vai pa pusei atmostos, un, ja mēs saprastu, cik tuvu ir Atklāsmes grāmatā minētie pravietojumi, tad mūsu Draudzes pārveidotos un daudzi sāktu ticēt šai vēstij. Mēs nedrīkstam zaudēt

laiku. Dievs aicina mūs rūpēties par dvēselēm, par kurām jādod atskaite.

Audzējiet sevī Dieva principus un pasludiniet skaidri atklāto patiesību. Tā kļūs par abējās pusēs asu zobenu. Tomēr izvairieties no strīdiem. Nāk laiks, kad mēs „stāvēsim un redzēsīm Dieva glābšanu”. Lai runā Dāniēls, lai runā Atklāsme – paskaidrojiet ļaudīm, kas ir patiesība.

Lai arī kādu patiesības šķautni jūs apgaismotu, paaugstiniet Jēzu, Viņš ir visu cerības centrs, „Dāvida sakne un dzimums, spožā Rīta Zvaigzne” (Atkl.22:16)”.

7). *Vai mums ir Gara spēks pasludināt trīs-eņģeļu Vēstis tautām un valodām? Vai sludinot trīs-eņģeļu Vēstis, mēs neuzkāpsim uz mūsu laika Dieva Tautas vadītāju un daudzu Draudzes locekļu kājām? 2.Tim.4:1-5; Ef.5:14*

Medicīnas kalpošana 131. – „Kad Draudze izpildīs tai doto pienākumu? Viņa tiek atainota kā gaismas eņģelis, lidojošs Debesu vidū un pasludinādams pasaulei mūžīgo Evaņģēliju. Tas norāda uz ātrumu un tiešumu, ar kādu Draudze izpilda savu darbu...”.

Evaņģelizācija 230. – „Sātans ir ļoti pūlējies, lai ierobežotu trešā eņģeļa vēsts sludināšanu. Mums jāsarģās no viņa plāniem un metodēm. Nedrīkst notikt nekāda patiesības spēka samazināšana, nekāda šī laika vēsts slāpēšana!

Trešā eņģeļa Vēstij jāklūst vēl skaidrākai un spēcīgākai. Atklāsmes grāmatas astoņpadsmitā nodaļa rāda, cik svarīgi šo patiesību pasniegt nevis ar aprobežotiem izteicieniem, bet gan drosmīgi un ar spēku. (..)

Pasludinot trešā eņģeļa Vēsti, ir notikusi pārāk liela svaidīšanās uz vienu un otru pusi. Vēsts nav pasniegta „skaidri un nepārprotami, kā tam vajadzēja būt”.

Liec.Dr.5, 383. – „Mūsu darbu attēlo trešais eņģelis, kas lido Debesu vidū, nesot vēsti par Dieva Baušļiem un Jēzus Liecību. Eņģelim lidojot uz priekšu, vēsts nezaudē savu spēku, jo Jānis redz, ka tā pieaug stiprumā un spēkā, līdz visa zeme ir tās godības

apgaismota. Dieva Baušļus turošo ļaužu ceļš ved uz priekšu, vienmēr uz priekšu”.

Pārdomām: *Audzināšana 230.* – „Izglītība, kas balstās uz atmiņas vingrināšanu, vājina neatkarīgu domāšanu, kas netiek augsti vērtēta. Ja audzēknis ziedo spējas spriest, un izsaka slēdzienus patstāvīgi, tad viņš top nespējīgs atšķirt patiesību no maldiem un viegli krīt par upuri viltībām. Tas viegli ļausies vadīties no tradīcijām un ierašām”.

Padomi Draudzei 268. – „Kad esam spiesti ceļot Sabatā, mums jācenšas izvairīties no ļaužu sabiedrības, kuri spēj pievērst mūsu uzmanību pasaulīgām lietām.

Mums nepieciešami pārdomāt par Dievu un uzturēt satiksmi ar Viņu. Pēc iespējas vajadzētu mums ar cilvēkiem pārrunāt par patiesību. Mums vienmēr vajadzētu būt gataviem atvieglot ciešanas un palīdzēt trūkuma vajadzībās.

Šādos gadījumos Dievs vēlās, lai mēs pielietotu dotās zināšanas un gudrību. Mums nevajadzētu apspriest darba jautājumus, vai arī ņemt dalību banālās pasaulīgās sarunās. Dievs pieprasa, lai katrā laikā un katrā vietā atklātu mūsu uzticību Viņam, cienot Sabatu”... - [*lasīt Liec.Dr.6, 357-360*].

13. TĒMA

Sagatavosimies 29. martā Sabatam

ENĢEĻU UN UZTICĪGO DIEVA BĒRNU KALPOŠANA

Atmiņas pants: „Vai tie visi nav kalpotāji gari, izsūtāmi kalpošanai to labā, kam jāamanto pestīšana?” (Ebr.1:14).

Evanģēlija kalpi 496-497. – „Brāļi, uzskatiet sevi par misionāriem nevis starp pagāniem, bet starp saviem līdzstrādniekiem. Lai kādu dvēseli pārlicinātu par šim laikam dotajām īpašajām patiesībām, nepieciešams daudz laika un pūļu.

Enģeļi priecājas, kad dvēseles tiek no grēka pievērstas taisnībai. Vai domājat, ka kalpojošajiem gariem, kas vēro dvēseles, ir patīkami redzēt, cik vienaldzīgi pret tām izturas daudzi, kas sevi dēvē par kristiešiem?”.

1). *Kā Dievs vēlas, lai Viņa ļaudis dzīvotu šajās vētrainajās un grūtajās dienās? Kas ir mūsu spēka Avots, lai dzīvotu šādos apstākļos?* **Fil.2:14-16; 1.Pēt.1:3-5; Ef.3:16-20**

Liec.Dr.4:594-595. – „Dievs vēlas, lai Viņa tauta būtu tik izturīgi kā tērauds un kuru ticība stiprumā līdzinās granīta klintij. Mums jābūt Viņa lieciniekiem šajā pasaulē. Viņa darba rīkiem īpašai godības pilnā darba veikšanai, Viņa sagatavošanas dienā.

Neievainojot sātana galvu, Evaņģēlija vēsts nevar mantot nevienu dvēseli Kristum, ne arī atrast ceļu pie kādas sirds. Katru reizi, kad gūstekni izrauj no viņa apņemošam ķēdēm, tirāns cieš sakāvi”.

2). *Kādus līdzekļus Dievs deva, lai glābtu mūs no grēka? Kā šie aizsardzības līdzekļi mums nodrošina garīgo drošību?* **Rom.5:6-8; Rom.8:14-15; Ef.6:11-18; Ps.92:11-12**

Kaut es Viņu iepazītu 19. – „Kāds mīlestības okeāns un kāda Dievišķa atmosfēra ieskauj mūsu pasauli! Kāda mīlestība! Mūžīgais Dievs kļuva cilvēks Sava Dēla personā un paaugstināja Viņu Debesu augstumos!”.

3). *Cik dziļi Dieva ilgas ir mūsos, lai mēs varētu no Viņa saņemt pestīšanas Dāvanu?* **1.Tim.2:3-4; 2.Pēt.3:9**

Liec.Dr.7, 15. – “Ikvienam jāiedrošina citi darīt šo darbu no visas sirds. Dzīva Draudze sniegs dedzīgus aicinājumus un izslāpušas dvēseles tiks vadītas pie dzīvības ūdens”.

Liec.Dr.2, 194,195. – „Atšķirība starp tiem, kas mīl pasauli, un tiem, kas mīl Kristu, ir tik skaidra, ka to nevar pārprast. .. Dievs vēlas, lai Viņa ļaudis raudzītos uz Debesīm, gaidot mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus parādīšanos godībā.

Laikā, kad pasaules cilvēku intereses pievērstas dažādiem laicīgiem pasākumiem, mums jāraugās uz augšu! Mums ticībā jāsniedzas arvien dziļāk un dziļāk Debesu bagātību brīnišķajos noslēpumos! Ļausim, lai dārgie Dievišķās gaismas stari no Debesu Svētnīcas apgaismo mūsu sirdis, kā tie apmirdz Jēzus seju“.

4).*Ko Raksti liecina par Dieva eņģeļu kalpošanu? Kuri cilvēki eņģeļiem ir īpaši tuvi un kādu vēl īpaši svarīgu darbu veic eņģeļi mūsu labā? Ebr.1:7; Ps.34:7-8; Ap.d.7:53; Atkl.1:1*

Mana dzīve šodien 304-305. – „Bet Kungs neko nedara, nesadarbojoties ar cilvēku... Eņģeļu aģentūras, kaut arī neredzamas, sadarbojas ar redzamu cilvēku aģentūru, veidojot asociāciju(*apvienību*), lai palīdzētu cilvēkiem.

Cik iedvesmojoša un iedrošinoša ir domu darbība, ka šīs apvienības cilvēks ir redzams līdzeklis Debesu eņģeļu atnesto svētību nodošanai tālāk! ... Ar kādu prieku un iepriecu Debesis raugās uz šo sadarbību, kas tiek cienīgi novērtēta Debesu pagalmos!

Cilvēki ir Debesu eņģeļu rokas un tiek lietoti praktiskai kalpošanai... Uzticīgie cilvēki piedalīsies Dieva darba noslēguma svētku svinībās, kura būs pieejam pateicoties šādai sadarbībai.

Tas ir Debesu veids Dieva glābjošā spēku pasniegšanai. Zinošie, ar spēku apveltītie no augšas praktiskie Debesu strādnieki, mierina apgrūtinātos un dzīvē vīlušos.

Visi eņģeļi, kas cīnījās Dieva pusē, Debesīs guva uzvaru, kad sātans pretendēja uz pārākumu. Visi eņģeļi, kuri ar prieku iesaucās par mūsu pasaules radīšanu, un par mūsu pirmajiem vecākiem, kurus aicināja apdzīvot zemi, ir ieinteresēti ciešā sadarbībā ar kritušo, bet atpirkto tautu.

Mums pareizi jālieto tas spēks, ko Dievs piešķir katram cilvēkam, kas vēlas savienoties ar augstākām intelektuālām būtnēm, lai glābtu grēkos bojā ejošos cilvēkus. ...

Cilvēki ir Debesu eņģeļu palīgi,.. Pateicoties šādai sadarbībai, tiek veikts darbs, kas nes Dievam slavu, godu un pateicību”.

5).*Kā mēs raksturotu šo eņģeļi? Atkl.14:6*

Evaņģēlija kalpi 470. – „Pienācis laiks, kad caur Dieva vēstnešiem pasaulei tiek atvērts Rakstu rullis. Patiesība, kas ietverta pirmā, otrā un trešā eņģeļa vēstījumos, jāsludina ikvienai tautai, ciltij, valodai un ļaudīm; tai jāapgaismo katra kontinenta tumsa un jāizplatās jūras salās. Šim darbam jābūt izpildītam nekavējoties”.

Kristus līdzības 228. – „Pasaule iet bojā Evaņģēlija trūkuma dēļ. Pasaulē valda Dieva Vārda bads. Maz ir tādu, kas skaidru Vārdu sludina, nesajaukdami to ar cilvēku tradīcijām. Kaut arī cilvēki tur rokās Bībeli, tie tomēr nesaņem svētības, ko Dievs viņiem tajā ielicis. Dievs aicina Savus kalpus, lai tie nes Viņa vēsti ļaudīm. Tiem, kas savos grēkos iet pazušānā, ir jāpasniedz mūžīgās dzīvības Vārds”.

6).*Tā kā šie eņģeļi galvenokārt pārstāv Dieva tautu, kas nes mūžīgo Evaņģēliju pasaulei, kāpēc viņi tiek pasniegti kā lidojoši debesu vidū? Atkl.14:6*

Lielā cīņa 355. – „Eņģeļa lidojums „*Debesu vidū*”, un „*stiprā bals*”, ar ko izteikts brīdinājums, un vēsts pasludināšana visiem, „*kas dzīvo virs zemes*”, – „*katrai tautai un tuvākam, valodām un ļaudīm*”, – liecina par šīs kustības izplatīšanās ātrumu un pasaulplašo apjomu”.

Soļi pie Kristus 81. – „Mums atklātā Kristus mīlestība dara mūs par parādniekiem visiem, kas Viņu nepazīst. Dievs ir devis gaismu ne tikai mums pašiem, bet, lai tās stari kristu arī uz citiem”.

7).*Ko saka nākamā līdzība un kāds ir to cilvēku viedoklis par Kristu no dažādiem sabiedrības slāņiem? Lk.10:25-37*

Liec.Dr.4:57. – „Ar šo līdzību Jēzus vēlējās Saviem mācekļiem mācīt morālās saistības, kādām jābūt attiecībās ar tuvāko. Kas nolaidīgs šai mācībā ainotajā Pamatlikuma īstenošanā – tas nav

Baušļu turētājs, bet līdzīgs levitam, kurš pārkāpj Dieva Bauslību, lai gan izliekas to godājam.

Ir ļaudis, tāpat kā samarietis, kuri nepretendē uz augstu Dievbijību, bet viņiem ir patiesa atbildības sajūta un morālas saistības attieksmē uz saviem tuvākiem.

Viņi ir daudz vairāk labestības, mīlestības un dāsnums, kā tiem, kuri ar vārdiem apliecina lielu mīlestību uz Dievu, bet kuriem trūkst žēlsirdība uz Viņa radījumiem”.

Liec.Dr.9, 209. – „Tas, kurš ir cieši savienots ar Kristu, stāv pāri ādas krāsas vai sabiedrības šķiru radītājiem aizspriedumiem...”

Jāpaaugstina ir patiesības Dievišķais Autors. Mūsu sirdīm jābūt piepildītām ar ticību, kas darbojas mīlestībā un šķīsta dvēseli. Žēlsirdīgā samarieša darbs ir tāds piemērs, kuram mums jāseko”.

8).*Kādu atgādinājumu mums sniedz šie stiprinošie vārdi?*
Ef.2:11-22?

Padomi resursu pārvaldē 218. – „Kristus aicina Savas Draudzes locekļus iemīlēt patiesā Evaņģēlija cerību. Norādot uz Debesīm, Viņš viņiem apliecina, ka patiesās vērtības atrodas augšā, bet ne uz zemes”.

Skats augšup 277. – „Trešā eņģeļa vēsts ir vispusīgi jāizsludina visās pasaules daļās. Tas ir daudz lielāks darbs, nekā daudzi iedomājas...”

Šai vēstij ir pārbaudošs raksturs. Kad sirds pieņems šo vēsti, tā izpaudīsies kā pretinde grēkiem un bēdām pasaulē. Nekādi klimatiskie apstākļi, nabadzība, nezināšana vai aizspriedumi nedrīkst kavēt tā darbību vai mazināt tās pielietojamību cilvēces vajadzībām”.

Liec.Dr.5, 266. – „*Kunga lielā diena ir tuvu, tā ir tuvu un ļoti steidzas*”, (Cef.1:14). Jēzus saka: „*Redzi, Es nāku drīz!*”. Mums šos vārdus vienmēr vajadzētu paturēt prātā, lai mūsu dzīve liecinātu, ka mēs tiešām ticam, ka Kunga Atnākšana ir tuvu, un, ka virs zemes mēs esam ceļinieki un svešinieki.

Dieva Draudzes pienākums enerģiski virzīt dzīvības spēkus pie lielā mērķa atjaunošanas. Katram loceklim jābūt dzīvam Dieva

darbarīkam. „Tāpēc caur Viņu gan mums, gan viņiem ir dota pieeja pie Tēva vienā Garā. Tātad jūs tagad vairs neesat svešinieki un piedzīvotāji, bet vienas Valsts pilsoņi ar svētajiem un Dieva saime, nams, uzcelts uz apustuļu un praviešu pamata, kur stūrakmens ir Kristus Jēzus. Viņā visa celtne, kopā salaista, aug par svētu templi tam Kungam. Un Viņā arī jūs līdzīgi tiek uzcelti par Dieva mājokli Garā” (Ef.2:18-22).

Tas ir īpašs darbs, kas nenogurstoši jāvirza uz priekšu ar miera saitēm un vienotību Garā. Kritizēšanai, šaubām un neticībai te vispār nedrīkstētu būt vieta”.

Pārdomām: *Liec.Dr.8, 23.* – „Varavīksne ap Troni liecina, ka Dievs ir uzticīgs, ka Viņā nav nepastāvības, ne ēnas no pārvēršanās. Mēs esam pret Viņu grēkojuši un neesam pelnījuši Viņa labvēlību, tomēr Viņš Pats mūsu lūpās ir licis visbrīnīgāko lūgšanu: „*Neatmet mūs Sava Vārda dēļ, un, lai Tavs godības Tronis netop nievāts; piemini un neiznīcīni Savu Derību ar mums*” (Jer.14:21).

Viņš zvērēja, ka uz klausīs mūsu vaimanas, kad mēs nāksim pie Viņa, atzīstot savu necienīgumu un savus grēkus. Ar Sava Troņa godu Viņš ir apstiprinājis solījumu piepildīt mums Savus Vārdus.

Uz katru Savas pārvaldījuma daļu Kristus izsūta Savus vēstnešus, lai Savu gribu darītu zināmu Saviem kalpiem. Viņš staigā Savu Draudžu vidū. Viņš Savus sekotājus vēlas svētot, paaugstināt un padarīt cēlākus. To cilvēku ietekme, kas tic Viņam, pasaulē būs par dzīvības smaržu uz dzīvību.

Kristus tur Savā labajā rokā zvaigznes, lai viņa gaisma spīdētu caur viņiem. Tādā veidā Viņš grib vēlas Savus ļaudis sagatavot augstākai kalpošanai Draudzē Debesīs.

Viņš mums uzticējies lielu darbu. Darīsim to uzticīgi. Lai mūsu dzīve atklāj, ko Dieva žēlastība spēj sniegt cilvēcei”.